

ANDĚLSKÁ OCHOZ

- Rozvoj sportu v obci
- Rybolov pod Hádkem i v Norsku
- Desítkový rok v jubileích

DÝŇOBRANÍ 2020

Milí čtenáři,

Brzy budou! Budou jiné, ale budou! Ve světě, kde jistot ubývá, se na vánoční radostnou zvěst můžeme těšit se skálopevnou jistotou každý rok. Možná by vás mohly inspirovat k prožití těchto unikátních Vánoc právě články obsažené v posledním letošním čísle zpravodaje. Takže jak na tyhle „jiné Vánoce ochozské“?

Předně se toho děje pořád dost, i když se vlastně nic neděje. Nekonají se veřejné akce, ale jinak se pracuje o sto šest. Na obci, v ulicích, na hřišti u Bistra, na projektech... o tom všem vás informuje tradičně vedení obce, ale i zastupitelé.

Taky jste jistě zaznamenali frmol v ochozských domácnostech – předvánoční klasika. Tipy na ochozské osvědčené recepty na cukroví nebo na dárky, které lze koupit za humny, na stránkách zpravodaje taky najdete.

Kdo rád zdobí dům zevnitř i zvenku, má letos jedinečnou pobídku – soutěž o nejnápaditějšího dekorátéra. Navíc k tomu motivují i sousedé, protože celá Ochoz se nádherně rozsvítila hned od první adventní neděle.

Advent by však měl být i dobou ke zklidnění. Chvilé odpočinku, dlouhé zimní večery... K tomu snad přispějí i zajímavé texty – třeba článek o archeologických nálezech ve Švédově stole nebo rozhovor se Zdeňkem Řeřuchou o rybaření u nás i v Norsku.

Jistě neplánujete celý advent a svátky prosedět doma – skauti třeba připravili pěknou hru v lese, k níž stačí jen mobilní

telefon. Další tipy k procházkám přinesly holky „hůlkařky“, skupina žen brázdící ochozské okolí s hůlkami na nordicwalking. Tak chod'te, běhejte, nezažávejte, protože podle článku Daniela Šnajdra se máme, až se zase otevřou sportoviště, nač těšit. Tak ať nám kondička zůstane!

V novém zpravodaji je také nová občasná rubrika s příznačným názvem: Pro nové Ochozáky. Do ní budou zařazeny takové informace, kteří rodáci, či ti, kteří tu žijí už nějaký čas, dávno vědí. Ale protože nových spoluobčanů přibývá výrazně, může jim zabydlování tato rubrika zpříjemnit.

No a jaké by to byly Vánoce bez pohádky! Tahle andělská si vzala za cíl hlavně poděkovat. Poděkovat autorům

vánoční okřídlené výzdoby, poděkovat všem učitelům zdejší ZŠ, že zvládli další vlnu vzdálené výuky, a hlavně rodičům, kteří převzali na týdny roli právě roli IT andělů. Ale také mnoho dalších úkolů. Každý, kdo máte doma dítě školou povinné, si poplácejte teď po ramenou – nebo po křídlech. Zasloužíte si to.

Do nového roku tedy přejeme za redakci zpravodaje vám všem, abyste se co nejdříve vrátili do role, která vám sedí nejlépe. Do takové, kterou nelinkuje ani covid, ani vláda, ani další problémy. Vánoce jsou k tomu dobrými kulisami.

Tak šťastné a veselé!

Aneta Vidurová
šéfredaktorka zpravodaje

OKAMŽIK: STRÁŽCI PŘÍRODY NASBÍRALI DVA KONTEJNERY ODPADKŮ

dvojicích či v rodinném kruhu. Rozhodli se pro úklid jižní části krasu u Brna, kde je situace s odpady podél silnic tradičně nejhorší. „Počítali jsme jen s omezeným rozsahem, sbíráním odpadků podél silnice Brno – Ochoz – Březina a Ochoz – Hostěnice. Kromě 5 strážců se nám nabídlo 15 přátel krasu (v tom i naši rodinní příslušníci),“ uvádí strážci přírody.

Mnohokrát děkujeme za zvelebení okolí obce.

(ata)

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního
samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXV – prosinec 2020

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury ČR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, 66402 Ochoz u Brna č. p. 17; IČ: 00282243

tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědná šéfredaktorka: Aneta Vidurová, zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Hana Šedá

Technická realizace: Miroslav Ryšavý

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., www.artrondesign.cz

Foto na obálce: Pavel Kolčárek

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo vyšlo 11. 12. 2020, náklad 550 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 2. 2021.

SLOVO STAROSTKY

Milí spoluobčané,

pomalou uzavíráme kapitolu roku 2020. Roku plného nečekaných událostí, který dokázal dát naší uspěchané a materialistické době červenou. Roku, který nás zastavil a ukázal nám pravé lidské hodnoty – zdraví, lásku a pouto rodiny. Naučil nás sounáležitosti, větší pozornosti k druhým, trpělivosti a vzájemnému respektu. Uchovejme si tyto hodnoty i do příštích let...

Přestože se celým rokem vine nit spojená s covid-19, domnívám se, že se dařilo plnit vytyčené cíle, a to jak ve formě zpracovávání projektů, získávání dotací, ale i realizací. Dočkali jsme se nového bezdrátového rozhlasu, hřbitovních cest, revitalizace cvičáku, opravy úseku komunikace v Kaničkách, opravy kanalizačních poklopů a vpustí a dokončují se stavební práce na novém víceúčelovém hřišti v areálu AVZO (u Bistra). Pokračuje se v přípravných projektových pracích na opravu komunikace od cukrárny po hasičku. První a druhá covidová vlna nám však zbrzdila projektové přípravy některých dalších plánovaných rekonstrukcí komunikací a chodníků a již stavebním úřadem povoleného dobudování cyklostezky od vodojemu po Ochoz. Pevně věříme, že se situace brzy ustálí a my budeme moci v těchto pracích pokračovat.

Dotace v odpadovém hospodářství

O dotacích bylo psáno mnohé již v předchozím čísle. Navážeme další dobrou zprávou pro ty, kteří v květnu projevili zájem o kompostéry. Obdrželi jsme totiž kladné rozhodnutí o získání dotace. V současné době tak probíhá příprava výběrového řízení na dodavatele, a pokud vše půjde podle plánu, zájemci by se měli dočkat kompostérů v březnu příštího roku. Společně s tím přibudou do obce dvě nové nádoby na zpětný odběr textilu.

Další žádost, která byla úspěšná, je žádost o dotaci na pořízení odpadových nádob pro domácnosti na bioodpad a papír. Byla podávána prostřednictvím dobrovolného svazku obcí Šlapanicko v rámci 126. výzvy OPŽP. Díky úspěchu v této výzvě dojde ke zkvalitnění systému třídění domovního odpadu a zřejmě od léta

2021 i k novému nastavení svozových dnů komunálního odpadu. Nově se zřejmě právě od letních měsíců začne svážet bioodpad z domácností z hnědých a papír z modrých odpadových nádob a současně bude omezen svoz smíšeného odpadu. Hnědé a modré nádoby pro domácnosti budou po vysoutěžení dodavatele k vyzvednutí na obci, o tomto však budete dále informováni v některém z následujících čísel zpravodaje. Tímto krokem v odpadovém hospodářství se tak vydáme cestou obce Přisnotice, kde tento systém úspěšně funguje již několik let a podařilo se jim snížit smíšený komunální odpad na minimum. Stejnou cestu zvolily i okolní obce svážené společností KTS Ekologie, s.r.o.

Připravované žádosti o dotace

Neleníme a pokračujeme v přípravě dalších žádostí o dotaci, tentokrát na rekonstrukci areálu Sokolovny, a to jak samotné budovy Sokolovny, tak venkovního areálu Sokolovny, každé v samostatné dotační výzvě. Rovněž se snažíme dělat maximum, abychom stihli podat žádost o dotaci na rekonstrukci místní komunikace od „cukrárny po hasičku“. Snad se podaří dotace získat a my tak budeme schopni realizovat připravené projekty i přes výrazné zásahy státu do obecních rozpočtů.

Rozšíření kapacit ZŠ a MŠ

V předchozím čísle jste byli seznámeni s koncepcí rozvoje území mezi školou a školkou. Jak jsme slíbili, pokračují projektové práce na rozšíření kapacit ZŠ a MŠ. Studii si můžete prohlédnout na úvodní webové stránce obce, zde vám přikládáme alespoň malou ochutnávku vizualizací.

Polovina funkčního období zastupitelstva

Nejen, že se jedná o konec roku, ale i o konec druhého roku funkčního období našeho zastupitelstva. Možná je čas na bilancování, poohlédnutí se za prací zastupitelů a členů jednotlivých výborů. Jsem přesvědčena, že všechny výbory pod vedením zastupitelů odvádí skvělou práci. Vyzvednout bych chtěla zejména práci kulturního výboru, který rok od roku vylepšuje a obohacuje společenský život v obci, a nezabránila mu v tom ani současná situace. V plném nasazení je i stavební výbor, který se setkává pravidelně týden před každým zasedáním zastupitelstva nad stavebními záměry stavebníků a posuzuje jejich soulad s územním plánem a regulativy obce. Ocenit je třeba i práci plánovacího výboru a sportovního a školského výboru, které jsou hybnou silou plánovaných projektů. Nelze opomenout ani práci dalších dvou výborů, jejichž práce není vidět navenek, ale je pro fungování obce velmi důležitá, a to práci finančního

3D náhled do dispozice ZNP

MŠ denní místnost

výboru a kontrolního výboru. Všem vám zastupitelům a členům výborů velice děkuji za dosavadní spolupráci a budu se těšit i na tu v následujících letech.

Stejně tak bych chtěla poděkovat panu místostarostovi, který je „pravou rukou“ při zpracovávání projektů, žádostí o dotaci a sestavování rozpočtu obce. Velice

si vážím i práce Lubomíra Poláka, jenž po dva roky vedl stavební výbor. V září ho v zastupitelstvu nahradila Martina Pešková, která povede nově vzniklý samostatný sociální výbor. Přeji jí a členům výboru hodně sil do práce pro obec.

Závěrem mi dovoluji popřát vám krásný advent, který v letošním roce získává nový rozměr.

Přeji vám klidné vánoční svátky strávené v kruhu svých nejbližších a nový rok, nechť vás provází hlavně pevné zdraví, naděje, porozumění a láska. Nám všem pak přeji, abychom se mohli opět bezstarostně setkávat v lepších a klidných časech, ale abychom nezapomněli ani na to, co nás současná doba naučila.

Eva **Drochytková**
starostka

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

Vážení spoluobčané,

blíží se nám konec roku. Ten je spojen nejen s bilancováním, ale také s přípravou na rok následující. Cím jsme se v posledních měsících zejména zabývali, byla analýza plnění rozpočtu v tomto roce a příprava rozpočtu na rok 2021. Když jsme s předsedkyní finančního výboru poprvé zasedali k průběžnému plnění rozpočtu za letošní rok, obávali jsme se vzhledem k mimořádné pandemické situaci nejhoršího. Očekávali jsme výrazné snížení na straně daňových příjmů, kterým všichni, včetně vlády hrozili. Realita však nebyla tak strašná. Tak, jak jsme v roce 2019 odhadli výnosy na straně příjmů, jsme se dle plnění téměř trefili. A to jsme o nouzové situaci vůbec nemohli vědět. K mírnému snížení však přeci jen došlo. Více se můžete dočíst v tabulce plnění rozpočtu – daňové příjmy za období leden–říjen 2020.

Na příští rok však již se snížením daní pro obec jistým způsobem počítáme. Podle těch nejskeptičtějších odhadů bychom oproti normální situaci mohli přijít asi o 3 000 000 korun. Toto snížení je předpokladem pro zrušení superhrubé mzdy, zvýšení slevy na poplatníka a kompenzace za restrikce v době pandemie. Podrobnosti o tom

se můžete dočíst v tabulce předpokládaných daňových výnosů pro rok 2021. Vše záleží na tom, v jaké podobě projde zákon o daních Parlamentem ČR. Opět se však domníváme, že dopady nebudou tak tragické. Stejně jako letošní děsivé predikce snížení, tak i výhledy na příští rok neočekáváme tak pesimistické, jak možná vypadají.

Proto jsme se rozhodli počítat s příjmy uvážlivě, ale zároveň díky velmi dobrému hospodaření výrazně investovat. Z komunikací bychom chtěli opravit zejména silnici vedoucí od cukrárny k Bistru a dále místní komunikaci od Bistra k hasičce včetně mostku. Velkou investicí bude stavba třetího oddělení mateřské školy a první etapa rekonstrukce Sokolovny. Všechny tyto akce by měly být spolufinancovány z dotací Ministerstva pro místní rozvoj. V pokročilém stádiu přípravy je již výměna veřejného osvětlení, která by měla být spolufinancována z dotací ministerstva životního prostředí.

Radary u vjezdů do obce

Již dříve jsem zmiňoval pořízení nových radarů u vjezdů do obce. V rámci výběrového řízení jsme oslovili firmy, které se výrobou a instalací radarů zabývají. Zvítězila firma GEMOS DOPRAVNÍ SYSTÉMY a.s., která by měla v nejbližší

době provést výměnu tří stávajících měřičů rychlosti za nové, umožňující napojení na systém Policie ČR. Nad rámec budou radary při překročení povolené rychlosti zobrazovat registrační značku vozidla a rovněž poskytovat statistická data. Jsme přesvědčeni, že se tímto krokem zklidní doprava v obci a dojde ke zvýšení bezpečnosti nás všech.

Den válečných veteránů

#něcosechystá. Tímto sloganem jsme 1. listopadu zahájili kampaň sbírky na podporu válečných veteránů. Mák vlčí, Ohníček, Červánčí, Maková panenka,

Pleskánek. Lidových názvů má tato všeobecně známá květina mnoho. Papaver Rhoëas, obvykle nazývaný vlčí mák, se stal v roce 2017 německou rostlinou roku. Svoji jasně červenou barvou rozzáří louky, pole a každý kout v přírodě. Květ vlčího máku je v květomluvě symbolem plodnosti, hojnosti, sebeobětování, spánku a vzpomínek. Je však také symbolem 11. listopadu, kdy se slaví DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ. Papírový, látkový květ vlčího máku je používán jako symbol uctění památky vojáků, kteří padli za 1. světové války.

Naše obec se v tomto roce poprvé zapojila do sbírky vyhlášené organizací Post bellum, která letos podporuje válečné veterány a pamětníky, jež v době pandemie potřebují pomoc. Zároveň je jejím velkým posláním zaznamenávat příběhy lidí, kteří se stali svědky klíčových momentů historie České republiky. Pokladničky a odznaky Vlčího máku byly umístěny v obchodě U Útratů a na benzince Silmet. Každý z nás tak mohl zakoupením přispět na nákupy, obědy, obstarání léků a zajištění bezpečného mezilidského kontaktu právě pro válečné veterány.

Velmi děkuji každému, kdo jste se do sbírky zapojil, a věřím, že se z toho stane hezká tradice a v příštím roce budeme po ulicích potkávat ještě více s lidmi s vlčím mákem v klopě.

I. Rozpočtové příjmy

Paragraf	Položka	Text	Schválený rozpočet	Rozpočet po změnách	Výsledek od počátku roku	Plnění v %
a	b		1	2	3	
	1111	Daň z příjmů fyzických osob placená plátcí	5 000 000,00	5 000 000,00	3 819 951,32	76,40
	1112	Daň z příjmů fyzických osob placená poplatníky	100 000,00	100 000,00	40 319,29	40,32
	1113	Daň z příjmů fyzických osob vybíraná srážkou	450 000,00	450 000,00	392 754,14	87,28
	1121	Daň z příjmů právnických osob	4 300 000,00	4 300 000,00	2 778 810,77	64,62
	1122	Daň z příjmů právnických osob za obec	20 000,00	20 000,00	14 060,00	70,30
	1211	Daň z přidané hodnoty	9 500 000,00	9 500 000,00	7 727 926,09	81,35
	1334	Odvody za odněti půdy ze zemědělského půdního fondu	50 000,00	50 000,00	23 311,20	46,62
	1340	Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy	880 000,00	880 000,00	1 066 949,00	121,24

Plnění rozpočtu – daňové příjmy 1-10/2020

RUD - Předpokládané daňové výnosy obce pro rok 2021

Zadejte název hledané obce:

Ochoz u Brna (Brno-venkov)

	Předpověď příjmů 2019		Předpověď příjmů 2021		Předpokládaný dopad zrušení SHM	Předpokládaný dopad zvýšení slevy na poplatníka
	Pro potrovnání	MF	ČMKOS	Rozdíl		Rozdíl
Ochoz u Brna (Brno-venkov)						
1211 - daň z přidané hodnoty	9 838 970	10 351 215	10 099 925	135 310		68 370
1121 - daň z příjmů právnických osob	4 165 615	2 706 200	2 706 200	-		-
111 - daně z příjmů fyzických osob	5 624 274	3 091 580	1 893 937	-1 984 016		-983 028
1111 - DPFO placená plátcí (ze závislé činnosti)	4 925 284	2 480 737	1 410 124	-1 944 608		-956 474
1112 - DPFO placená poplatníky (z příjmu)	135 310	77 320	0	-		-7 171
1113 - DPFO vybíraná srážkou	463 920	483 250	454 255	-		-
1111 - DPFO placená plátcí (zaměstnanci)	99 760	50 273	29 558	-39 408		-19 383
Celkem:	19 628 859	16 148 995	14 700 062	-1 848 706		-914 658
Snižování z důvodu kompenzačního bonusu (optimistická varianta MF):						-200 547
Snižování z důvodu kompenzačního bonusu (pesimistická varianta):						-516 193
Vše daňové příjmy v roce 2021 při souběhu všech negativních dopadů:						14 183 869

Vysvětlivky: MF – Ministerstvo financí; ČMKOS – Českomoravská konfederace odborových svazů; SHM – superhrubá mzda; DPFO – daň z příjmů fyzických osob

Předpokládané daňové výnosy 2021

Zdroj: <https://www.smscr.cz/kalkulacka/rud/index.html>

Na závěr bych chtěl velmi ocenit práci těch, kteří se podíleli na přípravě a realizaci adventní/vánoční výzdoby. Nápady zpočátku byly různé, ale domnívám se, že jsme nakonec zvolili variantu decentní, která potěší většinu místních.

Přeji vám krásný adventní čas i Vánoce a vše dobré v novém roce, který snad bude mnohem lepší, než ten letošní.

Matěj Rádsetoulal
místostarosta

ANDĚLSKÝ VZKAZ

Jménem všech, kteří se podíleli na přípravě vánoční výzdoby obce, vám přejeme krásný advent, čas zklidnění, rozjímání a dobročinnosti. Spousta z nás má tuto dobu spojenou se setkáváním. Přesto, že již neplatí tak přísná opatření, setkávání zůstává omezené. Zkusme proto věnovat čas sami sobě a svým nejbližším a myslíme i na ty, kteří to letos neměli vůbec jednoduché...

A abychom ten adventní čas přeci jen netrávili sami, ale byli spolu, pojďme společně dozdobit vánoční strom před obchodem, který se už moc těší na vaše ozdoby. Budete-li mít chuť, zanechte jednu ozdobu na tento vánoční strom, který je takovým mementem dnešní doby – připomínkou toho, že i když jsme sami, jsme spolu. Připomínkou toho, že víme, že se jeden na druhého můžeme

obrátit a spolehnout, a toho, že umíme držet při sobě.

Přejeme vám krásný adventní čas

Eva, Matěj a Hana

PS: Moc děkujeme za pomoc Aleně Pirkové, Patriku Bulovi, Lukáši Beránkovi, Vlastimilu Šedému, Borisi Kovaříkovi, Petru Kameníkovi, Radku a Tereze Drochytkovým, Martinovi Behro a dalším, bez kterých bychom nestihli přichystat tak pěknou vánoční výzdobu, která je adventním dárkem pro vás a prodloužením života stromům, které musely ustoupit plánovanému rozšíření školy a školky. Výzdoba je z převážné části právě z nich. Velké poděkování patří i Pavlu Kolčákovu za krásné zveřejnění vánoční výzdoby.

PLÁN ZIMNÍ ÚDRŽBY

Zastupitelstvo obce na svém listopadovém zasedání schválilo mimo jiné plán zimní údržby, který bude zveřejněn na stránkách obce. Naleznete v něm informace o organizaci provádění zimní údržby místních komunikací a chodníků ve vlastnictví obce.

Upozorňujeme, že tyto práce jsou prováděny na pozemcích ve vlastnictví obce. Lokalita Pod Skalkou nebyla ještě převedena na obec, a proto údržbu v těchto místech provádí vlastník komunikace společnost V-STAV, s.r.o.. Ani v lokalitě Unistavu nejsou dosud komu-

nikace převedeny na obec, s ohledem na uvedené byla tato lokalita zařazena v plánu údržby až na jedno z posledních míst. Podrobnější informace získáte na stránkách obce.

(ed)

SVOZ ODPADŮ V ROCE 2021

Letošní rok končí 53. týdnem. Díky této skutečnosti následují dva liché týdny za sebou, a dojde tak u svozu k výměně týdnů (lichý za sudý, sudý za lichý).

Od nového roku proto dojde k následujícím změnám ve svozu odpadu:

SKO – liché pondělí
BIO – sudé úterý
plast nádoby – sudý pátek

Poslední svoz v roce 2020 bude probíhat ve čtvrtek 10. 12. 2020 a poté bude následovat svoz v pátek 15. 1. 2021, mezi

těmito svozy bude frekvence 5 týdnů. Poté již bude normální frekvence 1 x 4 týdny.

Rozpis svozu odpadů najdete na zadní straně obálky – je k vystříhnutí.

KTS

KRÁSNÉ FOTKY – KRÁSNÝ KALENDÁŘ!

Po více jak rok trvající fotovýzvě pro vás máme výsledek – stal se jím ochozský fotokalendář, který už snad máte doma jako adventní dárek. Pevně doufáme, že se sv. Mikulášovi a jeho družině podařilo kalendář doručit a nikdo nenechává jej neodcizil. Za jeho vznikem stojíte právě vy, kteří jste se fotovýzvy zúčastnili, ale i vy, kteří pravidelně svými fotkami přispíváte do zpravodaje. Pevně věříme, že se kalendář bude líbit a že splní vaše očekávání. Náš práce na kalendáři bavila a věřte, že vybrat fotografie nebylo vůbec jednoduché.

Chtěli bychom poděkovat profesionálním, poloprofesionálním i hobby fotografům, jejichž fotografie byly použity v kalendáři. Autory fotografií jsou zejména Richard Bouda, Pavel Kolčárek, Miroslav Šupálek, Petr Peca Šváb, Simona Vaculíková, Jiří Burian, Pavel Janiš a Jana Janková. Prosím, budete-li mít cestu kolem obecního úřadu, zastavte se za námi, máme pro vás připravenou malou odměnu.

(ed)

ROZVOJ SPORTU V OCHOZI

Rád bych vás seznámil se současným stavem sportování v naší obci a představil sportovní a školský výbor (dále SaŠ výbor). SaŠ výbor nepatří mezi ty povinné výbory na rozdíl od finančního nebo kontrolního výboru, nicméně plní důležitou poradní roli pro vedení obce. SaŠ výbor má za sebou 2 roky, tedy polovinu funkčního období. Pro obec velikosti Ochoze je každý člověk, který se aktivně zapojí do práce ve výborech, velmi důležitý a ve výsledku hodně

přínosný. Tento článek je mimo jiné poděkováním všem členům našeho výboru za dobrou práci v uplynulých dvou letech.

Sportovní a školský výbor

SaŠ výbor má těchto 7 členů: Daniel Šnajdr, Tereza Mlejnková, Markéta Červinková, Radek Drochytka, Miroslav Ryšavý, Jan Vaculík a Matěj Rádsetoulal. Matěj Rádsetoulal (místostarosta obce) se stal členem asi po roce na-

šeho fungování, kdy vystřídal Libora Mikulicu, který odstoupil z časových důvodů. Všichni členové našeho výboru mají nějakou vazbu na obecní spolky, kde pracují jako dobrovolníci, mají zkušenosti s různými druhy sportů i se získáváním dotací.

První schůzka SaŠ výboru proběhla 21. 11. 2018 a od té doby jsme se potkali již 15krát. Jedním z hlavních cílů SaŠ výboru je, aby obec převzala zodpovědnost za sport, jako veřejnou službu. S tím

souvisí nejen rozvoj sportovišť, ale také vytváření prostředí a motivace k aktivní účasti na rozvoji sportu pro jednotlivce i spolky. V obci máme 17 aktivních spolků, nicméně pouze 4 z nich se věnují zčásti nebo zcela sportu. Komunikaci s obecními spolky převzal po vzájemné dohodě kulturní výbor a my se tak mohli naplno věnovat rozvoji sportovišť i areálu naší školy a školky.

Současný stav sportu v naší obci

Zájem široké veřejnosti o sportování v obci je veliký. Další rozvoj sportu naráží na limity sportovišť, které buďto zcela chybí, nebo jejich vysoké stáří a špatný stav neodpovídají standardu dnešní doby. Stejný problém však řeší většina obcí naší velikosti. Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy (dále MŠMT) reagovalo na tuto situaci zpracováním koncepce sport 2025, na základě které se rozhodlo vypisovat finanční podporu. Získávání finanční podpory je podmíněno zpracováním plánu rozvoje sportu, který by obsahoval přehled sportovišť a plán na jejich modernizaci. SaŠ výbor tedy dostal jasný úkol zpracovat plán rozvoje sportu, který v naší obci chyběl.

V naší obci je provozována sportovní činnost organizovaně i neorganizovaně. Organizovaný sport zajišťují obecní spolky, zájmové skupiny a organizované se sportuje i v rámci školních aktivit. Neorganizovaný sport a pohybové aktivity občanů jsou dány ideálním prostředím obce a jejího okolí pro cyklistiku, běh i procházky a trekking.

Z organizovaných sportů se v obci provozuje:

Fotbal	Florbal
Tenis	Kondiční cvičení
Aerobic	Cvičení rodičů a dětí
Volejbal	Jóga
Nohejbal	Pilates
Ringo	Zumba

Organizovaný sport zajišťují spolky, zájmové skupiny a další partneři obce. Mezi partnery obce pro sport patří tělovýchovná jednota TJ Ochoz u Brna, Orel, AVZO, SDH. V rámci podpory sportu patří k partnerům obce i základní a mateřská škola v Ochozi u Brna.

Plán obce na rozvoj sportovní infrastruktury

V obci se nacházejí 4 základní sportoviště. Jejich další rozvoj byl podmíněn jejich aktuálním stavem, budoucími plány nájemců a uživatelů a ve většině případů i majetkoprávním vypořádáním vlastnických vztahů. Obec je vyhlášená trasami pro cyklisty i pěší turisty, které vedou přes katastr obce. Propojení cyklotras a jejich značení lze brát také jako sportovní infrastrukturu obce.

V první polovině roku 2020 schválilo zastupitelstvo obce Plán rozvoje sportu, který počítá s rozvojem sportovišť a uvádí předpoklad nákladů i termínů realizace. Tento Plán rozvoje obce se může měnit a aktualizovat podle vývoje situace. Některé z původně plánovaných bodů jsou již splněny.

1) Rozvoj areálu školy a školky:

- změna UP a vyjmutí ze ZPF u pozemků mezi ZS a MŠ.
- studie areálu s projektem velké tělocvičny a venkovního sportoviště.
- příprava projektu tělocvičny a sportoviště na dotace.
- rozdělení na etapy a zařazení do rozpočtu obce.

Odhadované náklady: 60–80 mil. Kč
Předpoklad realizace: 2025

2) Rozvoj areálu sokolovny:

- studie areálu s projektem rekonstrukce sokolovny a multifunkčního hřiště.
- příprava projektu rekonstrukce sokolovny na dotace.
- příprava nabídek na multifunkční hřiště.
- rozdělení na etapy a zařazení do rozpočtu obce.

Odhadované náklady: 25–30 mil. Kč
Předpoklad realizace: 2021

3) Rozvoje areálu AVZO:

- příprava projektu na multifunkční hřiště.
 - zařazení do rozpočtu obce.
- Odhadované náklady: 1,5 mil. Kč
Předpoklad realizace: 2020

4) Rozvoj areálu u fotbalového hřiště:

- pokračování ve výkup pozemků areálu.
- studie areálu u fotbalového hřiště s možností rozšíření.
- rekonstrukce travnaté plochy hřiště.
- příprava nabídek na úpravu parkoviště před kabinami.
- nabídky na vybudování workoutového hřiště a pumptruckové dráhy.
- vybudování retenční nádrže a využívání dešťové vody ro závlahu.

Odhadované náklady: 5 mil. Kč
Předpoklad realizace: 2022

5) Propojení cyklotras a jejich značení:

- zmapování cyklostezek a tras pro pěší turistiku.
- plán na dobudování chybějící infrastruktury.
- řešení a koordinace v rámci svazku DSO Časnýř.

Odhadované náklady: 10 mil. Kč
Předpoklad realizace: po roce 2025

Slovo na závěr

Momentálně se podle plánu dokončuje multifunkční hřiště v areálu AVZO. Rozvoj areálu sokolovny je zpracovaný včetně stavebního povolení a připravený pro výběrové řízení k realizaci. Rozvoj areálu u fotbalového hřiště se přípra-

Budeme se za dva roky takto scházet v areálu sokolovny i my?

Dočasně upravený povrch hřiště v areálu ZŠ místo původní prosívky

Dokončovací práce nového multifunkčního hřiště v areálu AVZO u Bistra

vuje pro zadání architektonické studie. Areál ZŠ a MŠ je připravený ve formě architektonické studie a nyní se pracuje na realizačním projektu budovy, která má dočasně sloužit jako 3. oddělení MŠ. Výstavba cyklotras se řeší ve spolupráci s ostatními obcemi, i jejich budování se bude připravovat v rámci svazků se sousedními obcemi.

Všechny již zpracované studie a projekty jsou k nahlédnutí na obecním úřadě, na webových stránkách obce nebo byly publikované v předchozích číslech zpravodaje. Uvidíme, jak se současná pandemie projeví na dotacích, které by nám pomohly s realizací větších projektů, které s rozpočtem obce 27 mil. nelze provést. Po dvou letech práce lze však říct, že jsme připraveni v oblasti sportu a školství stavět, což na začátku volebního období nebylo z pohledu majetkoprávních vztahů a připravenosti projektů u většiny plánovaných investic vůbec možné.

V dnešní době plné epidemiologických opatření a zákazů se ukazuje, jak důležitou roli hraje vzdělávání i sport v našem životě. Většina z nás se tak mohla letos na vlastní kůži přesvědčit, že škola i sport jsou jedním z nástrojů socializace člověka a rozvoje společenských vztahů, souvisí s prevencí zdraví a slouží jako prostředek seberealizace. V novém roce si budeme přát návrat k normálnímu životu a budeme hledat světlýka na konci tunelu. Ať jsou pro vás informace o plánech obce investovat do sportu i místní školy a školky jedním z těch světlýků.

Daniel Šnajdr

POZDRAV Z KULTURNÍHO VÝBORU

Na rok 2020 budeme jistě vzpomínat dlouho a možná na něj nikdy nezapomeneme. I přes opatření se povedlo uspořádat, zorganizovat a nachystat spoustu pěkných akcí, na kterých jsme se mohli odreagovat a pobavit se. Mrzí nás zrušené akce a asi ještě víc nám je líto, že se nepodařilo uskutečnit pár událostí, které nosíme v hlavě již delší dobu. Ale zdraví máme jen jedno a je potřeba si ho hlídat. Snad se vše uskuteční v následujícím roce a vy se můžete už teď těšit.

Milí předsedové, členové výborů, spolků a dobrovolníci, děkujeme za odvedenou práci v roce 2020. I když se nepovedlo uskutečnit vaše plány v letošním roce, nebud'te smutní, ono to zase půjde a zase to bude fajn.

A co myslíte? Potkáme se na plesu nebo ostatkách? Uvidíme... Zatím odpočívajte a nabírejte síly, protože vás chceme brzy vidět někde zpívat, tančit a juchat nejlépe do rána.

Těšíme se na vás.

Prejeme krásné Vánoce a do roku 2021 pevné zdraví.

kulturní výbor

PS: Ochozské ženy BACHA! Uteče to jako voda a jarmark je tady. ☺

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Dýňové odpoledne počtvrté

V sobotu 5. října jsme se opět sešli při dlabání dýní a ochutnávky pokrmu z této podzimní zeleninové královny. Během odpoledne bylo k vidění několik úžasných strašidelných halloween-ských dýní. Do soutěže o nej dýňovou pomazánku se přihlásilo 17 soutěžících a jako každá vydlabaná dýně byla originál, tak i každá pomazánka byla jedinečná. Mohli jsme ochutnat pálivou

pomazánku, směs s medem, se slaninou nebo se sedmikráskou. Letos si měli soutěžící připravit i domácí chléb a jak se ukázalo, máme mezi námi i mnoho šikovných pekařů. Ale jak už to tak bývá, zvítězit může jen jeden a letos to byla výhra zasloužená, protože vítězná pomazánka mizla rychlostí blesku a hodnotící účastníci pěli jen samou chválu.

Výherkyní se stala Lenka Perníčková, druhé místo obsadila Gábina Skyvová a třetí místo Jitka Musilová. Gratulujeme.

I na Dýňobraní se vyhrávají ceny a nebylo tomu jinak i letos. Děvčata si vybojovala ošatku na kynutí chleba, nůž, knihu s recepty *Dýně – to nejlepší z podzimní úrody* a nemohla chybět ani dýně Hokaidó.

Jsm rádi, že se Dýňobraní líbí, je pořád hojně navštěvováno, zapojujete se do soutěže, ale nejvíc doufáme v to, že největší radost z dýně, opečeného špekáčku a zábavy mají děti.

Děkujeme za účast, pomoc a těšíme se na dalším ročníku Ochozského Dýňobraní.

P. S. Už máme i vlastní stránku na FB pod názvem Ochozské Dýňobraní, tak nás můžete sledovat.

Přejeme pevné zdraví a krásné Vánoce.

SDH Ochoz u Brna

Recept na vítěznou dýňovou pomazánku

Dýňová pomazánka

1x Dýně Hokaido
Majoránka
Tymián
1PL Cervená paprika
4x Sušená rajčata
3stroužky česneku
2PL barbecue omáčky
2PL pálivý kečup
2ks feferonka
1x sýr Philadelphia
1x pomazánkové máslo
3PL majonéza
Pepř
Sól
500g cídám
2ks ančovička
2ks cibule
Anglická slanina
Čerstvá cibulka
Dýni rozkrájet, dát do pekáčku, podlít trochou vody, posolit(trošku), poklást čerstvými snítky majoránky a tymiánu a najemno nakrájenými feferonkami a dát péct přikryté. Až je dýně měkká posypat červenou paprikou a odkryté zredukovat zbytek podlít. Nechat vychladnout, odstranit snítka a rozmixovat. Do pyré vmixovat pomazánkové máslo a sýr Philadelphia, majonézu, ančovičky, česnek, pepř. Potom už jen vmíchat dle chuti pálivý kečup, barbecue omáčku, najemno nakrájené cibule a sušená rajčata a nahrubo nastrohaný cídám. Anglickou slaninu nakrájet nadrobno, vyškvařit a nechat vychladnout. Natřít pomazánku, posypat anglickou a čerstvou cibulkou a DOBROU CHUTÍ!!!

ZPRÁVY Z LESA, ZPRÁVY Z LESINKY

Týpí je naší novou radostí

Pokud jste při svých podzimních procházkách míjeli zahradu Kaprálova mlýna, jistě jste si všimli naší velké radosti. Lesinkovské nové indiánské týpí nám od října poskytuje nejen skvělé kulisy pro hru, ale také další střechu nad hlavou, když zrovna prší nebo sněží, a úžasný prostor pro odpočinek, zážitky, učení se novým věcem, pro příběhy a pro seznámení se s novým živlem – s ohněm.

Týpí využíváme hlavně v době, kdy je nás víc, máme dostatek pedagogů i dětí a je dobré početnou skupinu rozdělit. Třeba při odpočinku nebo pro kroužek předškoláků, v němž hravou formou trénujeme dovednosti, které by si děti měly před nástupem do školy osvojit. A že máme předškoláčky letos požehnané!

Ohniště uprostřed nám zase umožňuje naučit se, jak zacházet s ohněm, jak se ho nebát ale zároveň k němu mít zdravý respekt. Učíme se, jak jej rozdělat, udržovat, jak si ho cenit a jak jej využít. Podzimní plískanice, které, ač jsou naše děti zvyklé na ledacos, umí pobyt venku znepříjemnit, už díky našemu novému příteli, našemu indiánskému týpí, nemají šanci.

Přáli bychom vám vidět, jak radostné jsou děti, když jdeme odpočívat do týpí. Přáli bychom vám vidět, jak se kolem ohně, v našem téměř posvátném prostoru, samy od sebe ztiší. Jak poslouchají, cokoliv se kolem ohně říká, respektují pravidla, aby nedošlo k úrazům či poškozením, jak jsou vůči sobě i nám ohleduplní. Je to až dojemné, magické... Je to kruh, jaký má být. Je to soulad s přáteli, rovnost, úcta k přírodnímu způsobu života, cyklická

energie i odkaz předků – a nemusí to být zrovna ti z Ameriky. Kdo ví, v jakých

příbytcích žili zdejší pravěcí lovci mamutů, když zrovna vyrazili z Pekárny na delší výpravu....

Stejně tak bychom vám rádi viděli, jak při stavbě pomáhali rodiče, jak s chutí po práci oblékli pracovní oděv a zapojili se do příprav terénu. A jak se o naše týpí hezky starají.

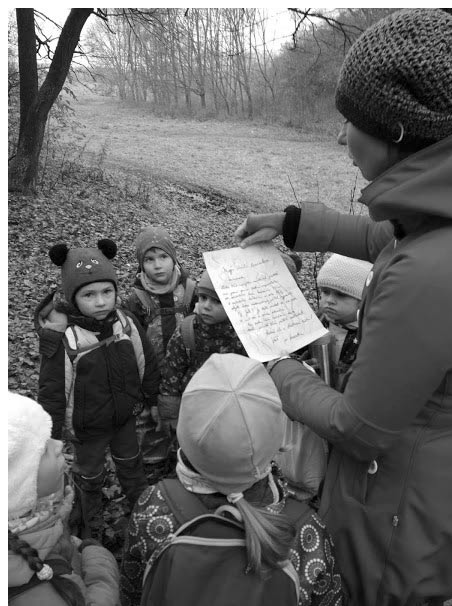
Přáli bychom vám, abyste se do našeho týpí podívali. Pokud o to máte zájem, nebojte se nás oslovit – tedy v době, až pominou veškerá omezení setkávání se. My se už na ten čas moc těšíme, proto-

že týpí je komunitní věc. Týpí bez ohně a bez lidí, kteří ho udržují, není vůbec veselé. To naše zatím je a snad i dlouho bude. Díky za to všem.

Tým Lesinky

Martinská i adventní slavnost jinak

Letošní školní rok je, řekněme, netradiční, ale v Lesince se tradici chceme držet stůj co stůj. I Když nás letos nenavštívil sv. Martin při příležitosti naší velké slavnosti, kde se setkáváme s rodiči a přáteli, svatomartinské poselství k našim dětem doletělo v dopise z nebes. Sv. Martin letos dětem poslal psaní rovnou

z nebeského balkonu a pozval je v něm, aby letos vypravovali jeho příběh oni. Děti tuto nabídku s radostí přijaly, a jelikož příběhy vznikají na cestách a cesty vychází z příběhů, vydali jsme se na svatomartinské putování ochozským lesem, kde jsme vyřešili několik úkolů. Po každém úkolu nám na nepopsaný list přibyla část svatomartinského příběhu.

Příběhu velké lidské dobroty a skromnosti. Nechyběly ani sladké makové rohlíčky, kejhové husy a hlavně radost a milá nálada. A co nám Martin nakonec vzkázal? Že na cestu je potřeba mít oči a srdce otevřené.

I Adventní slavnost bývá v Lesince nezapomenutelná. Rodiny u ohníčku, malé vánoční dílničky, zpěv a hlavně jímavá návštěva adventní spirály, která je cestou k sobě samým, v doprovodu téměř pravé andělské bytosti. Letos však chystáme venkovní adventní spirálu na zahradě. Takovou, aby si ji mohli rodiče s dětmi projít k soukromí po školce, společenské a vnitřní aktivity musíme letos vynechat. Ale kdo ví, třeba nás tato „jiná“ podoba v něčem inspiruje. A něčím nadchne. Zkrátka každý čas má to své. My vám přejeme, ať si užijete nezapomenutelné svátky v kruhu rodinném a zároveň ať jste co nejvíce v lese. Protože v lese je dobře.

(ph, ata)

Z OCHOZSKÉ FARNOSTI

Jiný advent

Letošní advent bude bezpochyby úplně jiný.

Těžko psát s předstihem něco aktuálního, když se situace mění každou chvíli. Rozhodně v tuto chvíli nejsme s to říci, kdy a co nás v příštích dnech a týdnech

potká – ale právě tato nepředvídatelnost nás vyvádí z míry.

Byli jsme zvyklí, že všechno nějak funguje – po čtvrtku přichází pátek, po listopadu prosinec a po adventu Vánoce – tedy po adventních přípravách vánoční oslavy. Letos? Těžko říci, co a kdy a kde a jak vůbec budeme moci

zařadit, sehnat, přichystat... Odvykli jsme nečekanému.

V duchu se vracím k tomu úplně prvnímu adventu – před více než dvěma tisíci lety. Jak to asi prožívalo jedno nenápadné, čtrnácti-patnáctileté děvče s rostoucím těhotenským bříškem, krátce před svatbou s mu-

žem, kterého ona sice milovala, ale který nebyl otcem jejího dítěte. Do toho nekompromisní vládní nařízení se sčítáním lidu, povinností hlásit se v rodišti svého manžela, cestováním napříč zemí ve vysokém stupni těhotenství – a to tenkrát musel být jó chaos, když se celá Palestina dala do pohybu; kam se hrabou naše vánoční nájezdy na hypermarkety. A to už vůbec nemluví o útěku do Egypta ve snaze zachránit holý život; to se pak lidé stanou uprchlíky, ani nevíte jak.

Letošní advent bude úplně jiný.

Ale i letošním adventem můžeme procházet s Marií, s Josefem a s betlémským Dítětem. Podobností je víc než dost.

Marii vládní nařízení vyhnalo z jejího domova do Josefova rodiště.

Nám vládní nařízení brání setkávat se tam, kde se cítíme jako doma.

Nad Marií se vznášela hrozba trestu smrti – když bude mlčet o svém těhotenství, odsoudí ji jako cizoložnici. Když řekne: „mé dítě je Boží Syn“, ukamenují ji pro rouhání.

My se potýkáme s reálnou hrozbou nebezpečné nemoci – pro nás, pro naše blízké.

Josef s Marií byli nakonec na všechno sami.

Nás karanténní opatření odsuzují k samotě.

Žádná idyla – tenkrát ani dnes.

A právě do tohoto světa přichází Boží láska. Ne do světa, jaký by měl být, nýbrž do světa, jaký skutečně je.

Projdeme spolu, přátelé, adventem prázdných ulic a ztichlých kostelů.

V našich temnotách a slepých uličkách je advent dobou nových začátků, dobou nových řešení, dobou nové naděje.

Letošní advent bude zcela jistě úplně jiný. Ale to je právě podstatou adventu: začít úplně znovu.

Zdeněk **Dršťka**
duchovní správce farnosti Ochoz

SKAUT

ZE SKAUTSKÝCH ODDÍLŮ

Stopovačka pro Ochozáky i langoše on-line

Po úspěšném startu do nového školního roku, kdy proběhla oslava 30 let skautingu v Ochozi, jsme během tří týdnů stihli pár schůzek a opět nás zavřeli. Nadšení z obnovení vystřídalo opětovné domácí vězení a plány, které jsme nemohli posunout, jsme museli zrušit. Ale škoda popisovat, je to situace, kterou v této zažíváme všichni. I přesto se scházíme každý týden alespoň v online prostoru. Tyto schůzky opět nenahradí ty klasické, ale alespoň se vidíme a společně se těšíme, až tato nepříznivá situace pomine.

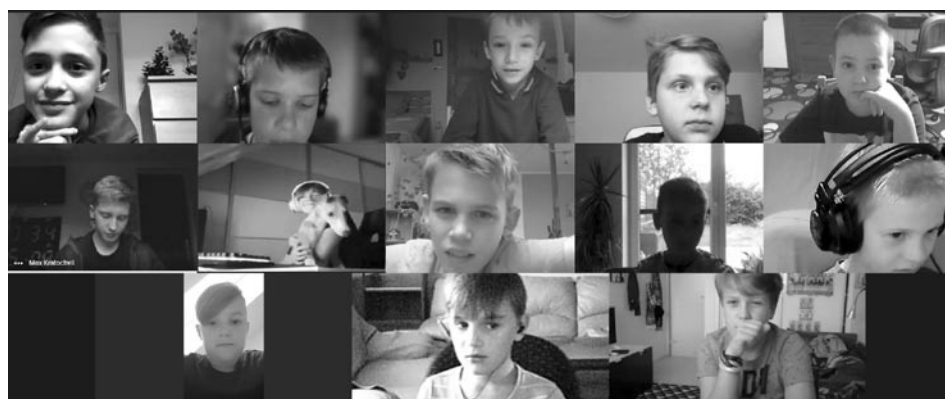
Ovšem i na on-line schůzkách se dá užít spousta zábavy. Například lemuři společně vařili langoše, tedy každý ve své kuchyni, pochopitelně spojení přes kamery. Sojky na schůzkách také často vaří, ale také společně cvičí. Mimo to ale také nezapomínáme na praktické znalosti a učíme se. K učení zdravotníky využila družina panterů interaktivní videa z webu Saniitka 2 a také už s pomocí online map naplánovali jarní výpravu na základnu Březník. Družinka jestřábů zase každé dva týdny pro své členy připravuje různorodé aktivity na plnění. Mimo to často hrajeme hry, ty

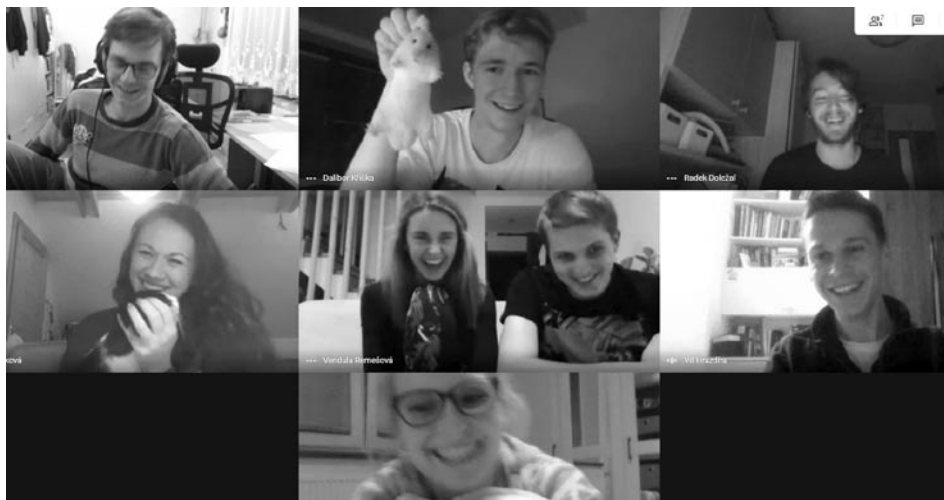
na počítači, ale i běžné hry. Na druhou stranu je výhoda online skautování, že si můžeme navzájem ukázat domácí mazlíčky, což by na normální schůzce nešlo.

Protože se nemůžeme vydat do přírody společně, vymysleli jsme pro děti, rodiče, ale i pro všechny ostatní Ochozáky lesní hru. Hrát ji může úplně každý. Výchozím bodem jsou naše webové stránky, kde najdete mapu, ve které jsou zaznačeny polohy vytištěných QR kódů (ke hraní tedy potřebujete telefon s aplikací mapy.cz a se čtečkou QR kódů). Po nalezení stačí naskenovat kód a splnit úkol. Některé kódy budou dobře schované, jiné budou lehce viditelné. Splnění úkolu si každý může zapsat do sdílené tabulky,

kterou najdete na stránkách. Také jsme rozhodli založit facebookovou skupinu, kde můžete sdílet zážitky, fotky a poznatky. Jen prozrazovat polohu a radit v úkolech se tu nesmí. Hrát může úplně každý, i ten, kdo najde kód v lese úplně náhodně. Jen se u kódů neshlukujte mezi skupinkami a vždy dodržujte bezpečné rozestupy. Zrychlit šíření nákazy je to poslední, co bychom chtěli. Pravidla a informace najdete na našich webových stránkách skautochoz.cz. Lovu zdar!

A co s Vánočními akcemi? Po obci tradičně roznášíme Betlémské světlo i letos! Takže se nemusíte bát, světlo přímo z Betléma dostanete. Konkrétní podobu s ohledem na opatření ještě

zvažujeme, ale v brzké době oznámíme, jak to proběhne. Tradičně také chodíme

na výpravu ke krmelcům. Společně se tam bohužel letos pochopitelně nevy-

dáme, ale s rodinou, či blízkými nechť se vypraví každý sám.

A co po Vánocích? Doufáme, že se situace zlepší a budeme se opět zase normálně scházet. Už nám to nesmírně chybí, ale musíme vydržet. Na jaro už plánujeme výpravy a také by se měl uskutečnit z loňska přesunutý Závod světlušek a vlčat. Nápady by byly, teď ještě aby byla vhodná situace!

Držte se a buďte zdraví. Těšíme se na osobní setkání!

Za oddíl Šošonů

Jan **Hrazdára** – **Žanek**
vůdce oddílu

DOBROVOLNICKÉ PRÁCE V MORAVSKÉM KRASU, MOŠTOVÁNÍ A PEČENÍ CUKROVÍ PRO FIRMY

Ve skautském ekologickém středisku Kaprálovův mlýn ležícím v malebném údolí Řičky v Moravském krasu je obvykle touto dobou rušno. Centrum environmentální výchovy bývá plné žáků, kteří badatelskými metodami zjišťují účinnost ekotechnologií, řeší jak snížit uhlíkovou stopu, prolézají jeskyně či jinak poznávají Moravský kras při terénních exkurzích. O víkendu pak mlýn zaplní skauti nebo jiné neziskové a vzdělávací instituce.

Nyní je tomu jinak. Jelikož není možné hosty a školní třídy ubytovávat, ani realizovat přírodovědné pobyty, zeje mlýn prázdnotou. Stále tu však jsou mezinárodní dobrovolníci, kteří skrze projekt Evropský sbor solidarity vyrazili na roční dobrovolnický pobyt do Česka. Dobrovolníci v září přijeli pomáhat s výukovými programy, údržbou mlýna a s pracemi v ochraně přírody v Jihomoravském kraji. Navíc se učí česky a mají své vzdělávací

programy. Přestože koronavirus pozastavil hlavní činnost Kaprálova mlýna, mlýnský tým se tím nenechal rozhodit a vzal tuto skutečnost jako výzvu. Zaměstnanci a dobrovolníci přišli se spoustou kreativních nápadů na to, jak udržet mlýn v provozu.

Dobrovolníci se ve velkém pustili do managementových zásahů ochrany přírody. Vytáhli pneumatiky z několika jezírek v Moravském krasu, vystříhali náletové křoviny na Ostrovské a Macošské stráni a v přírodní rezervaci Skelná Huť pokosili mokřad, na kterém roste například zákonem chráněný všivec lesní či prstnatec májový. Několikrát také vyrazili na jižní Moravu a to na Pouzdřanskou step, kde pracovali na potlačení zplanělé lékořice, která prorůstá cennou travinobylinnou vegetací, a o kousek dál na Pavlovských vrších na Pálavě vystříhali invazní pajasan žláznatý.

Mimo ochrannářských prací dobrovolníci společně se zaměstnanci začali vytvářet produkty, jejichž koupí mohou příznivci podpořit chod střediska v těchto těžkých časech. Kaprálovův mlýn nabízí vlastní mošt, vánoční cukroví, knihu Zítřka bude líp od Zdeny Kaprálové a poukázky na kávu, ubytování či prohlídku jeskyní. Výzva otevřená na podzim rozjela spoušť objednávek na mošt a dobrovolníkům se o moštování začalo i zdát. Namoštovalo se a prodalo víc než 800 litrů moštu. Nyní je na řadě velké pečení vánočního cukroví, které mlýn nabízí i firmám,

Čištění Moravského krasu

Hrabání sena na Hádech

jako dárek pro zaměstnance. Cukroví nebude jen tak ledajaké. Kromě tradičních českých druhů poctivě pečených z másla budou v mlýnské krabičce i druhy receptů od mezinárodních dobrovolníků z Belgie, Litvy, Lotyšska a Slovenska.

Krásnou dobu adventní přeje

tým z Kaprálova mlýna

Z TENISOVÉHO KURTU

Nezahálí vám doma tenisová raketa? Pokud ano, přijďte si příští sezónu zahrát. Kurt za sokolovnou očekává hráče zase od dubna příštího roku. Letos bylo největší změnou k lepšímu zavedení rezervačního systému. Stačí se podívat, zda je volno, provést rezervaci a hurá na kurt. Cena celosezónní permanentky je 750 Kč a počet hracích hodin byl určitě v minulé sezóně dostatečný pro všechny, hlavně díky flexibilitě zajištěné rezervačním systémem. Bližší informace najdete na: tenisochoz.rezervacnik.cz, případně napište na: tenisochoz@gmail.com.

Pavel **Wawracz**

HOLKY, KDE JSTE NECHALY LYŽE?

Tak pánové, fakt jsme je nezapomněly! Pokud jste ještě neslyšeli o nordicwalking, určitě pokračujte ve čtení.

O blahodárném vlivu chůze na zdraví člověka toho bylo už napsáno mnoho. Přesto stojí za to si některé přínosy chůze připomenout.

- Povzbuzuje dobrou náladu, odbourává stres, vztek, únavu a napětí.
- Prospívá srdci.

- Snižuje riziko Alzheimerovy choroby.
- Reguluje krevní tlak.
- Reguluje „špatný“ cholesterol.
- Snižuje riziko rakoviny tlustého střeva (podle studií až o 30%).
- Brání rozvoji artritidy a osteoporózy.
- Stimuluje chodidla.
- Zlepšuje dýchání a posiluje imunitní systém.

Při nordicwalking (severské chůzi se speciálními holemi) zapojujete navíc i svaly ramen, paží, prsní svaly a zádové svaly. Hole vás nutí ke správnému držení těla a tlumí dopady, což zase ocení vaše klouby. Jedná se o jeden z nejzdravějších sportů.

A kromě všech těchto zdravotních aspektů má chůze ještě jedno obrovské plus – nemusíte si kupovat žádnou permanentku, stroj nebo speciální

oblečení! Takže s ní můžete začít hned. Bezprostřední okolí naší obce vám nabízí bezpočet lesních cest a pěšin, které vás dovedou na úžasná a hromadnou turistickou neobjevená místa.

Nechte se inspirovat naším příběhem a začněte objevovat krásy okolní přírody. My, ženy z Ochoze, které spolu vyrážíme do přírody, jsme vlastně taková volná, neorganizovaná skupina. Mnohé z nás už dříve chodily samy nebo v jiných menších skupinkách. První seznámení s nordikwalking nám před lety zprostředkovala paní Kozlová, která do Ochoze pozvala instruktora nordicwalking, pana Vosáhl. Ted' už s námi správný styl piluje Dita Maisnerová.

Dohlíží i na naše protažení a držení těla. Nemáme žádné pevné schůzky, využíváme moderní techniku a domlouváme své výlety přes příznačně nazvanou messengerovou skupinu „Cestou necestou“. Každou chvíli některá z nás potřebuje po náročném pracovním dni hodit starosti za hlavu a vyrazit do přírody načerpat energii. V takovou chvíli stačí jen napsat zprávu a vždy se najde minimálně jedna parťáčka, která se ráda přidá. Vydáváme se na výšlapky v blízkém okolí a věřte, že i rodilé Ochozačky zde objevují místa, na kterých ještě nikdy nebyly. Občas se přesuneme o kousek dále a pátráme po krásách přírody a pamětihodnostech i ve vzdálenějším okolí naší obce.

Mezi naše oblíbené cíle patří například Josefovské údolí, Rudice nebo Babice. A co nám to přináší? Je toho mnoho, nedá se to shrnout jedním slovem. Nesporným přínosem je zdravý pohyb v přírodě. Mnohem důležitější pro nás jsou ale právě ta osobní setkání s lidmi, se kterými se cítíme dobře. Naučily jsme se lépe dívat kolem sebe, vnímat přírodu a její krásu.

Pokud cítíte, že současná pandemie koronaviru má neblahý vliv na vaše psychické zdraví, vyrazte co nejdříve alespoň na hodinovou procházku do přírody – je to balzám pro tělo i duši!

Jana Žáčková

OD ZDEJŠÍCH RYBNÍKŮ AŽ DO NORSKA A ZA RYBAMI SVĚTOVÝCH MOŘÍ

Šestadvacetiletý Zdeněk Řeřucha není typický tichý blázen, i když do rybařiny blázen je. Na jednu stranu si umí užít o samotě klid u vody, pak ale dokáže pro lov ryb nadchnout stovky lidí, natáčet a psát o lovu akční reportáže, dokáže přeprat padesátikilové kusy, vydává se na expedici za exotickými úlovky do světových moří, provozuje kemp pro lidi, kteří si chtějí zachytat v Norsku... No zkrátka je aktivní a podnikavý v každém směru, který dokáže celoživotní vášeň pro rybolov udat.

Na jaře přednášel pro nadšené publikum na Bistru. Protože ale Bistro není nafukovací a ne každý měl v tu dobu čas, přinášíme aspoň krátký rozhovor s tímto pozoruhodným mladým světoběžníkem, který má kořeny v Ochozi – tedy respektive na březích zdejších rybníků.

Zásek do proložení

Ve svém příběhu na jednom z vašich webových projektů píšete, že vás lásce k rybaření naučil táta. Chodili jste chytat někde do okolí Ochoze? Pamatujete si na nějaký úlovek z dětství?

Ano, přesně tak. K rybaření mě přivedl otec společně s dědou. Jako malý kluk jsem především v letním období jezdil na kole na všechny možné revíry v okolí naší

milované Ochoze. Nejraději jsem navštěvoval rybníky v Mariánském údolí, které byly vždy dost těžko přístupné, jelikož se k nim nelze dostat autem. Nebyl zde tak veliký rybářský tlak, a právě tady jsem měl možnost se naučit spoustu zajímavých věcí. Často jsem jezdil kolem rybníků na kole a pozoroval, kde se zdržují v určitý čas amuři a kapři a také jak reagují na různé krmení, kterým jsem se snažil přilákat je na své lovné místo. Znal jsem to tam naprosto dokonale a v každém období jsem věděl kam si sednout, abych si zachytil. Často jsem také jezdil pod Hádek, kde jsem to měl také velmi rád. Zde byl ovšem

problém v tom, že se tu vysazovaly a mám dojem, že i stále vysazují ryby, které v revíru nemají co dělat, například kapr nebo dokonce i lipan, který na stojatém revíru nemá šanci přežít. Se stojatým pstruhovým revírem by se mělo zacházet úplně jinak. Když nikdo na místní organizaci nereagoval na moje výzvy a situace byla stále stejná, tak jsem přestal tento nejbližší revír navštěvovat. Jinak jsme často s tátou i dědou jezdili na Mušov, řeku Moravu, Dyji, Svatku, Svitavu, zkrátka všude, kam to jen šlo. Já vždy raději vyhledával řeky, tam člověk totiž nikdy neví, na co může narazit. Vzpomínek na úlovky, společně stráveného času s mým dědou i otcem mám hned několik. Těšil jsem se z každé ulovené ryby a vyzkoušel všechny rybolovné techniky, což bylo podle mě to nejdůležitější, mnohem důležitější než to, abych se v mládí honil za rekordy a čekal několik hodin na záběr.

Vyrazit na vlastní pěst na sever s cílem uchytit se tam chce velkou odvahou. Pamatujete si ještě, jestli jste měl nějaké obavy? Co vás vlastně táhlo „na sever“?

Samozřejmě, že jsem měl obavy. Strach je přirozená součást života, ale na druhou stranu člověka motivuje k tomu, aby překonal své zábrany. Věděl jsem, že tvrdá práce přináší ovoce, a tak jsem začal naplno pracovat na tom, co mě opravdu bavilo. Když jsem před několika roky koupil doménu Zachytame.cz a zakládal rybářský magazín, netušil jsem, že bude mít v dnešní době desítky tisíc fanoušků. I to byl jeden z důvodů, proč jsem chtěl provozovat rybářský kemp v Norsku. Protože jsem chtěl využít potenciál svého rybářského magazínu. Na sever mě ale táhlo především rybaření. Tam je to opravdu úplně jiný svět. Rybář má na moři neomezené možnosti. Líbí se mi ovšem i zdejší příroda a mentalita lidí, každý si tu pomáhá a navzájem si vyhoví.

Jak jste zvládal jazyky? Jak jste se živil v prvních měsících v těchto končinách?

Začala pro mě úplně nová éra, na jednu jsem se musel naučit pracovat i manuálně. Opravovat lodní motory, dveře, okna na baráku, zkrátka vše, co bylo potřeba. Pochopil jsem, že když nyní žiji ve vesničce s 26 obyvateli na konci světa, tak mi tu nikdo s ničím nepomůže. První rok provozu rybářského kempu byl mojí největší životní zkouškou. Neuměl jsem manuálně vůbec nic, neuměl jsem pořádně jazyk, abych se tu dorozuměl, neměl jsem žádnou klientelu a navíc jsem byl daleko od rodiny a přátel. Řekl jsem si, že teď do toho musím opravdu kopnout a zvýšit obrátky. Začal jsem pracovat na tom, aby byl rybářský kemp obyvatelný, aby se tu mí hosté cítili dobře. Mezitím jsem pracoval na webových stránkách kempu, ale i na Zachytáme a po nocích jsem pomocí různých aplikací studoval jazyk. Díky svému marketingovému schopnostem jsem měl hned další sezónu vyprodáno, a když začali jezdit první hosté, tak jsem konečně opět po delší době cítil, jak mi padá veliký kámen ze srdce.

Najděte si na webu

Zachytame.cz – rybářský magazín, Zdeněk je jeho šéfredaktorem

Rybostroj.cz – Zdeněkův osobní blog s osobními zážitky, úlovky, videi, zkušenostmi

Hasvågcamp.com – webová prezentace rybářského kempu v Norsku, který Zdeněk provozuje

Obligátní otázka – jakou jste kdy chytil největší rybu? Kdy a kde to bylo? Nebo

případně rybu, kterou si vy nejvíc ceníte – ona to vlastně nemusí být nutně ta největší...

Mojí největší rybou bylo padesáti kilogramové „Gétéčko“ neboli Gianttrevally, česky Kranas obrovský. Podařilo se mi ho ulovit při naší nedávné rybářské expedici do Ománu, kam jsme vyrazili natáčet první díl našeho pořadu Za rybami světových moří, na kterém pracuji s kolegou Tomášem a Rejžou z Hektor Project. Byl to úžasný zážitek a náš rybářský film, ve kterém tuto rybu zdolávám, vidělo na našem Youtube kanále bezmála padesát tisíc lidí. Mojí nejceněnější ulovenou rybou je ovšem čtyřicetipět kilogramový halibut, kterého jsem ulovil hned v prvním roce provozování rybářského kempu v Norsku. Na ten den nikdy nezapomenu. Byl jsem na lodi sám, nacytal jsem si nástražní makrely a přešel na podmořskou horu s osmdesáti metrovou hloubkou. Tam jsem nástrahu pustil ke dnu a nechával se unášet mořským proudem. Mnohdy člověk při selektivním rybolovu na větší nástrahu musí udělat několik driftů, aby dostal záběr. Ten den mi ovšem přišel záběr už po několika minutách. Ihned po záseku jsem věděl, že se jedná o mou životní rybu. S halibutem jsem svedl půlhodinový souboj a poté ho dostal s velkou dávkou štěstí do lodi. Nikdy v životě mi neproudil adrenalin v těle tak jako při zdolávání této ryby. Byl jsem tak unavený a zároveň šťastný, že jsem ani nevnímал to, že mi při vytažování do lodi halibut otočil zápěstí. Tohle bych přál zažít každému rybáři.

Co pak děláte s úlovky?

Většinu ryb, pokud jsou v dobré kondici, pošlu zpět do jejich živlu. A všechny větší či trofejní ryby taktéž. Je to dobré kvůli reprodukci. Sem tam si vezmu nějakou rybu v průměrné velikosti na jídlo, ale opravdu jen zřídka, jelikož ryby moc

Treska obecná – nejčastěji lovená ryba v Norsku

Halibut

nejím. Pokud vidím, že je ryba nemocná a mohla by dané onemocnění dál roznášet, tak ji usmrťím. Pokud naopak vidím, že je ryba v dobré kondici a má například na těle nějakou nezahojenou ránu, tak se ji snažím ošetřit pomocí speciálního přípravku. Můj otec mě naučil chovat se ke každé rybě s respektem. Každý rybář by si měl vážit jakéhokoliv úlovku. Navíc se čas od času může stát, že stejnou rybu chytíte o několik let později, akorát ve větší velikosti. Každá ryba je stejně tak jako člověk něčím originální a pozorný rybář si vždy všimne několika detailů, které si zapamatuje.

Vaše aktivity jsou dost pestré. Kromě samotného chytání provozujete v Norsku kemp pro zájemce, které učíte rybařit v tamějších vodách. Také píšete internetový magazín Zachytáme v několika jazykových mutacích. Co vás baví na vaší práci víc – rybaření samotná, kontakt s lidmi, se kterými rybaříte, a nebo je to publicistika?

Baví mě úplně všechno. Moje práce je natolik pestrá, že se nikdy nenudím. Když jsem v Norsku, tak se starám o kemp, o hosty a každý den pracuji na něčem novém. Například pracuji na lodích, apartmánech, filetárně a všem možným. Každým rokem vymyslím něco nového, co později také realizuji. Minulý rok to byla grilovací chata, tento rok nová krytá filetárna a klubovna s rybářským občůdkem. Po večerech většinou sedím u počítače a řeším administrativu. Když se pak udělá hezký den, tak si vyrazím vyčistit hlavu na moře na ryby. V Česku se naopak věnuji on-line světu a vývoji rybářského magazínu, našeho pořadu, rezervací, úpravě materiálů za celý rok a podobně. Naplňuje mě úplně všechno, horší je to s časem, jelikož mám tolik plánů a nápadů v hlavě, že sám nevím, zda se mi všechny povede někdy realizovat.

Jaký je předpoklad, aby člověk, třeba úplný začátečník, chytil v norských vodách nějaké zajímavé úlovky? Zkušenost, výbava, lokalita, dobrý průvodce, štěstí...?

V Norsku si zachytá úplně každý. Mořský život je zde tak rozmanitý, že ulovit rybu v průměrné velikosti dokáže i člověk, který nikdy nedržel prut v ruce. Je tu veliké množství ryb, a tak není nic složitějšího si zde zachytat a skvěle se pobavit. Pochopitelně ryby ve větších, trofejních velikostech už není tak snadné přesvědčit k záběru. Nicméně několikrát se mi stalo, že skupina nováčků přivezla

do přístavu ryby obřích rozměrů. Je to tu zkrátka rybářský ráj, neznám lepší lokalitu na ryby, než je právě Norsko. Spousta rybářů zde začíná s jedním přívlačovým prutem a jednou krabičkou gumových nástrah. Bohatě to stačí k tomu, aby si to tu zamilovali a vraceli se každým rokem zpět.

Které ryby nejčastěji s klienty chytáte?

U nás v rybářském kempu půjčujeme každé posádce vlastní loď. Mají tak možnost se sami zaměřit na rybí druh, který mají nejradši. Někdo vyhledává ryby, které se loví na přívlač, jako jsou například všechny druhy tresků či zábavné makrely, které jsou na svoji velikost velmi bojovné. Jiní zase vyhledávají hlubinný rybolov, při kterém nikdy nevíte, co ulovíte. Zpravidla to ovšem bývají mníci, okouníci, žraloci nebo halibut. Když vyvezu nějakou posádku na moře já a průvodcuji je, tak se snažím vždy připravit pestrý program. Začnu s lovem menších ryb na přívlač, a to treskou polak kolem ostrůvků, poté přejedeme na hrany za podmořské hory, kde lovíme bojovnou tresku tmavou a tresku obecnou. Poté na podmořských horách vyzkoušíme popping, tedy rybolov na hladinové nástrahy, jelikož vidět útok ryby na vlastní oči je něco nepopsatelného. A na závěr vyjždíky jedeme na větší hloubky vyzkoušet ulovit na celou nástražní makrelu či sledě nějakého giganta.

Jakou máte od klientů zpětnou vazbu? Co nejvíc na zážitcích ve vašem Hasva-gCampu oceňují?

Většina mých hostů se vrací zpět kvůli našemu přístupu a servisu. Nicméně všechny do jednoho učarovala zdejší úchvatná příroda, nekompromisní hory, divoká zvířata, houby a borůvky na každém rohu, nádherné řeky s průzračně čistou vodou, kde se vyskytují divocí pstruzi i losos. A v neposlední řadě samozřejmě nezapomenutelný mořský i sladkovodní rybolov. Já s oblibou říkám, že každý, kdo se sem jednou podívá, tak už sem bude jezdit do konce života. Když mi to někdo nevěří a je tu poprvé, tak se mě většinou na konci pobytu ptá na volný termín pro další sezónu.

GT – Giant Trevally – Kranas obrovský

Máte přezdívku Rybostroj, dokonce o ní vznikly i dvě písničky. Cítíte se jako stroj na ryby – jako mašina, která jen tahá jednu velkou rybu za druhou? Nebo je v rybářském umění něco víc? V čem vás tak učarovalo?

Moje přezdívka nevznikla kvůli tomu, že bych chytal jednu rybu za druhou. Vznikla, kvůli tomu, že mě někdo označil jako chodící encyklopedii rybaření. Je také spojená se zajímavým příběhem, který bych jen těžko dokázal popsat v několika větách. Já rybaření vnímám tak, že je to nejužasnější koníček na světě, ve kterém najdete spoustu gentlemanů, kteří si navzájem nezávidí, podělí se o své rady, zážitky, zkušenosti a vždy a všude panuje pohodová a kamarádská atmosféra. Ať už se u vody potkáte kdekoliv, s kýmkoliv, koho neznáte, vždy najdete společnou řeč. Je to koníček opravdových gentlemanů, kde je svět ještě v pořádku.

Dá se vůbec srovnat chytání ryb u rybníka v Mariánském údolí a to, které provozujete v Norsku? Jak se díváte teď zpětně na ty chvíle u rybníka, kdy jste chytil první ryby?

Srovnávat se to nedá. Rybolov v Norsku nabízí prakticky neomezené možnosti a člověk je tu doslova v rybářském ráji. Tím nechci říct, že si to člověk u rybníka v tuzemsku neužije. Jen je to zkrátka nesrovnatelné. Od doby, kdy jsem chytával s bambusovými pruty na rybnících v okolí, už uběhla pěkná řádka let a vzpomínám na tyto chvíle velmi rád. I teď, když přijedu z Norska, s radostí vypadnu od práce na některý z tuzemských revírů. Kdykoliv mám možnost být u vody, tak si tu chvíli naplno užívám a je mi prakticky jedno, kde zrovna sem. Ačkoliv pochopitelně tam, kde je to rybářsky

atraktivnější, to člověku zkrátka utkví v paměti.

Máte nějaký rybářský sen? Něco, co byste rád na vodě či u vody spolu s těmito mlčenlivými „vyzvateli“ zažil?

Já si svůj sen plním každým dnem, jelikož dělám to, co mě naplňuje, ačkoliv to má i své stinné stránky a mnohdy není jednoduché pracovat v oboru, který bezmezně milujete. Přál bych si, aby mě rybaření a má práce bavila stejně tak jako doposud. A to bych rozhodně přál i všem ostatním. Aby si užívali ty

nenahraditelné chvíle u vody, jelikož pouze tam člověk nemyslí na práci a každodenní starosti. Rybaření je koníček, při kterém si člověk dokonale odpočine především psychicky, což je v dnešní uspěchané době to nejdůležitější.

V Ochozi je teď několik mladých chlapců, které rybaření taky baví, jezdí na letní týdenní výjezdy za rybami. Měl byste pro ně nějaký vzkaz?

Vzkázal bych jim snad jen to, ať si naplno užívají rybářských dnů v přírodě a především prázdnin, kdy mohou být

u vody prakticky neustále. Ať nezůstávají pouze u jedné rybolovné techniky, ale ať prozkoumají i ty další, jelikož se díky tomu naučí spoustu užitečných věcí, především dokážou improvizovat, pochopí, jak se určité druhy ryb chovají, jak reagují na různé nástrahy a poznají co možná nejvíce rybích druhů. A hlavně ať se nehoní za rekordy, nýbrž za zážitky a ať mají radost z každé ulovené ryby.

Aneta Vidurová

NAŠE AFRICKÁ ŠKOLA NAMWIRI V DOBĚ KOVIDOVÉ

Co se událo v naší africké škole (africkaskola.cz) v době kovidové? Mary'sMeals zůstává s dětmi a naše práce pokračuje...

Vývoj v Malawi, kde najdete naši školu, je téměř totožný s tím, co důvěrně známe. Lockdown, zavřené školy, důsledná hygienická opatření, roušky.

Náš slib poskytnout jídlo ve škole ale platí dále, proto se školy stávají distribučními místy. Dobrovolníci z místní komunity, kteří se za normálních okolností starají o přípravu kaše a kompletní chod stravovacího programu, nyní organizují výdej „rodinného“ 5 kg balení kaše (a k tomu navíc například mýdla). Rodiny si vaří kaši doma a děti si opakují učivo, krize prohlubuje touhu po vzdělání.

„Slyšeli jsme o distribuci kukuřičné sóji ve vesnici. Aby žáci mohli dál dostávat kaši, Mary'sMeals vymyslelo plán. Vedoucí šli po vesnici, aby nám rodičům řekli, kdy jít do školy, kde jsme dostali mouku na kaši „phala“ pro naše děti. Viděli jsme, že byli dobře připraveni. Používali seznam, ze kterého vyvolávali jména našich dětí a dostávali jsme stravenky na jídlo. Byli jsme požádáni,

abychom si umyli ruce mýdlem a šli do řady, abychom tak dodrželi bezpečnou vzdálenost mezi sebou. Po obdržení přidělu nám bylo doporučeno jít rovnou domů.“ (Judith a Phillip Nahawa, Malawi)

Aktuálně dochází v Malawi k postupnému otvírání škol. Podrobnější informace o naší škole Namwiri, dopadech pandemie a principech fungování školního stravování Mary'sMeals získáte načtením QR kódu níže.

Kampaň 2 Komenský - kdo se učí, nebude hladový

Pomoci našim dětem ve škole Namwiri můžete také tím, co sami rádi děláte. Například - běháte rádi? Pak právě pro vás je určena běžecká výzva. Každý uběhnutý kilometr zajistí jedno školní jídlo pro naše děti. Výzva je součástí Mary'sMeals kampaně nazvané „2 Komenský“. Pokud sdílíte myšlenku našeho hnutí o vzdělání jako cestě z chudoby, sdílejte prosím na sociálních sítích i tuto naši novou kampaň, nebo dejte lajk. Pomůže nám to. Děkujeme. Čtete rádi?

Pomoci můžete sdílením odkazu na e - k n i h u 'Bouda, která krmí milion dětí', jedná se o čtivý příběh hnutí Mary'sMeals. Tištěná verze je k dispozici zdarma v obecní

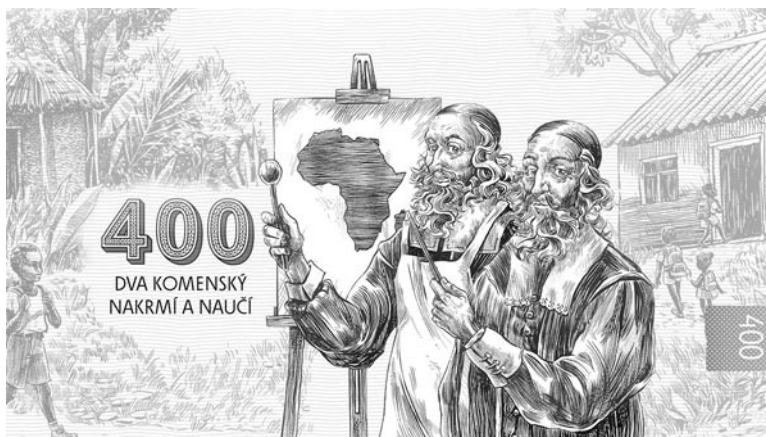
knihovně. Podrobněji k tématům opět pod QR kódem.

Batůžkový projekt - batůžek můžete darovat v obecní knihovně

Zabírá vám zbytečně doma místo použitý školní batůžek? Pomoci můžete také účastí na Batůžkovém projektu (batuzkovyprojekt.cz). Naplněný školními potřebami bude pro africké děti skutečným bohatstvím, nedostává se jim totiž základních školních potřeb. Batůžek můžete darovat v obecní knihovně, kde najdete také tištěné podrobnější informace.

Pokud vás téma naší africké školy zaujalo, nebo nemůžete použít QR kód pod článkem, budu rád, když mně napíšete na pavel.wawracz@marysmeals.org. marysmeals.cz | africkaskola.cz | batuzkovyprojekt.cz

Pavel Wawracz

ČAS VÁNOČNÍ

Toto číslo bylo přesunuto do adventu, abychom vás mohli informovat o všech akcích, které se chystají na dobu předvánoční. Zpravodaj vyšel, ale akce se nekonají. To se někdy stává, až to poznáváme teprve letos. Zůstalo nám naštěstí teplo domova a Vánoce. Čas, ve kterém se každým rokem rodí naděje.

Pojďme tedy za tímto časem do historie a do ochozských kuchyní.

Letos už v nich dávno voní vanilka, skořice, rum a spousta dalších ingrediencí, ze kterých se skládá vánoční kouzlo.

Kdy se u nás začaly slavit Vánoce? V podobě, která se přibližuje našemu pojetí, to bylo zhruba před pěti sty lety, v 16. století. Co tenkrát mohli v naší obci podávat na stůl?

České Vánoce jsou svátkem křesťanským a Štědrý den je, v křesťanské terminologii, posledním dnem půstu. Jedním z jídel, které se tenkrát určitě mohlo podávat, byl hrách a kroupy, nebo kroupy s houbami (dnes jej známe pod názvem černý nebo houbový kuba). Jídlo s cibulkou a česnekem, okořeněné majoránkou a solí. Je to však den významný a výjimečný, proto nevíme, jestli si toto jídlo naši předkové mastili sádlem, nebo zda dbali postních nariadení.

Je však jisté, že jedno z těchto jídel v našem kraji zdomácnělo:

Šumajstr

Připravuje se v našem kraji z hrachu, fazolí a krup. Přitom je možné udělat jej ze všech třech surovin nebo použít jen hrách a kroupy (v Čechách se tomu říká Kočičí svadba) či fazole a kroupy. Fazole ovšem ještě naši předkové neznali, zdomácněly u nás až o 200 let později, čočka o něco dříve.

Přibližně stejné množství hrachu, fazolí a krup (každá luštěnina zvlášť) se přes noc namočí a ráno uvaří do měkka. Pak se na pánvi osmahne cibulka na sádle, nebo cibulka a škvarky, do toho se zamíchají uvařené luštěniny. Směs se podle chuti osolí, okoření mletým pepřem, utřeným česnekem a majoránkou.

Naši dávní předkové si libovali také v omáčkách, byly to však většinou omáčky sladké. Na Štědrý den se do

minulého století podávalo sušené ovoce, ať už ve formě kompotu – namočené a vařené s kořením a medem, tzv. **muzika**, nebo v omáčkách. Do dnešní doby se zachovala např. úprava kapra na černo.

Ryby byly i pro naše předky z řad lidu poddanského celkem dostupným pokrmem, rybníků byl u nás dostatek, v Ochozi jsme jich měli několik.

Ryby se mohly podávat o Vánocích i proto, že je jejich maso postním jídlem. V chudých rodinách mohl být Štědrý večer i bez ryby/kapra, a vařená, nebo pečená ryba se podávala až na Boží hod vánoční.

Na další sváteční dny se pekla nějaká drůbež ze dvorka, nebo v našem chudém kraji spíše kvíčaly, případně divoké kachny ulovené či upytlačené v lese. Prasata se sice už tenkrát chovala, ale ještě se pásla se v lese a krmila se žaludy a bukvicemi, jako jejich divocí předkové. Rozšíření chovu prasat na dlouhá léta zbrzdila robota. V ochozských chlévech se proto začali čuníci hojněji vyskytovat až v půli 19. století.

Jisté je, že tenkrát ještě Ježíšek nenaděloval dárky, lidé se sice už obdarovávali, tento zvyk ale teprve začínal mezi lidem pronikat z panských vrstev. Děti směly o Vánocích chodit na koledu – na jablka, ořechy a sušené švestky, to byly jejich dárky. Jindy než o svátcích, hlavně o Vánocích a Velikonocích, bylo obcházení sousedů a žádání o něco dobrého bráno jako žebrota, a to rodiče dětí neradi viděli. Děti ale chodily po koledě rády, kromě jistého zisku to byl trénink na tvrdý život v dospělosti a nácvik jednání s lidmi. O Vánocích se obdarovávalo nejvíc, prvek milosrdenství, který byl, bohužel, předobrazem dnešního komerčního sloganu „Co ještě, ještě, ještě pod stromeček?“ přineslo do svátků na samém konci našeho roku určité křesťanství.

Cukr lidé v 16. století také ještě neznali. Sladilo se medem, třtinový cukr k nám přišel ze zámoří spolu s kořením a jako koření se také ze začátku používal.

Z dnešních vánočních sladkostí byly tenkrát známy vánočky, říkalo se jim calty, ale jejich pečení byla věc odborníka pekaře. Chleba si přece tenkrát uměla upéct každá hospodyně. Také perníky byly známy, i když byly mnohem více

kořeněné než dnes /perník=peprník/, pekli je perníkáři.

Muselo uplynout ještě 300 let, aby Vánoce začaly nabývat dnešní podoby. Začátkem minulého století se začal i v chudších domácnostech o Vánocích vyskytovat kromě betlému i vánoční stromeček. Zvyk připravovat o Štědrém večeru smaženého kapra s bramborovým salátem se přidal asi v půli minulého století. I když je tomu v mnoha rodinách jinak, dle preference či krajevých zvyklostí. Víte například, že na Hlučínsku se v rodinách s německými kořeny na Štědrý večer jí klasicky smažený a obalovaný kapr s červeným zelím a bramborovým knedlíkem?

A co u nás v Ochozi?

Dnes si nemusí žádná novopečená hospodyňka přípravami lámat hlavu, média jsou v předvánočním čase recepty na cukroví a další dobroty zahlcena.

Ale ještě před 30 až 40 lety tomu tak nebylo. Z té doby uchovávám pár receptů, roky prověřených, propečených, okecaných, obřečených a procukrovaných.

Prozradily mně je tenkrát zkušené hospodyně a já si až letos uvědomila, že je to naše obecní „rodinné stříbro“, proto se o několik receptů nyní s vámi podělím. Pokud je dávno znáte, buďte rádi, majitelem rodinného stříbra není každý.

Paní Miluška Doležalová zavzpomínala, že v Ochozi bylo oblíbené

U Švanhalů mají už napečeno a krásně nazdobeno.

Kvasnicové cukroví

Dříve se dělávalo ze stoprocentního tuku, dnes bychom raději mohli sáhnout po zdravějším másle. Pokud zvolíme máslo, bude ale cukroví křehčí, musíme vyrážet co nejmenší tvary, aby se nelámaly.

- kostka 100% tuku (Omega, Isa) nebo máslo
- 8 lžic mléka
- kostka droždí
- 350 g hl. mouky
- cukr moučka
- na obalení vanilka nebo skořice

Kvasnice rozpustíme v mléce, trošku přisladíme, vznikne kvásek. Kvásek vmícháme do mírně osolené mouky, přidáme změkklý tuk. Vypracujeme těsto a dáme na chvíli do chladu, aby se s ním dobře pracovalo. Potom vyválíme plát asi 0,5 – 1 cm a vykrajujeme spíše zaoblené, jednodušší tvary nebo silnější tyčinky. Pečeme na peč. papíru na 200 °C pár minut, než začnou zlátnout. Po upečení obalujeme v moučkovém cukru smíchaném s vanilkou nebo skořicí. Když je necháme mírně zchladnout, nasají méně cukru.

Dort od sousedky

Není to sice klasicky vánoční recept, ale hodí se vždycky.

- na jedno vejce 4 dkg mouky polo-hrubé, výběrové
- 4 dkg krupicového cukru
- 1 lžice vody, hodně teplé
- špetka soli

Na střední dortovou formu použijete tedy 6 vajec, 24 dkg mouky, 24 dkg cukru a 6 lžic vody.

Žloutky, vodu a cukr šleháme do zhoustnutí. Do mísy přidáme mouku se špetkou soli, nakonec opatrně vmísíme tuhý sníh z bílků.

Dort pečeme ve vyhřáté troubě na 200 °C, asi 30 minut, až je povrch zlatavý a zdá se hotový. Zkoušíme špejlí. Z formy vyklopíme dort až trochu vychladne,

případné vypoukliny se tak srovnají vyklopením na rovný povrch.

Naše sousedka je už řadu let na „pravdě Boží“ ale tohle piškotové těsto, to je věc. Dort pekla ve velkém, nízkém kastrolu, my už dnes můžeme použít dokonce silikonové formy. Naposled jsem dort pekla také už v silikonu. Nemusíte se bát, že bez prášku do pečiva nebude těsto kypré. Klasický tvar jsem 3x prořízla na naplnění. Tato dobrota se dá kdykoliv péct jako dort, ale zároveň když do těsta přidáte kousky ořechů, čokolády, rozinek nebo trošku perníkového koření, vznikne sváteční moučník. Navíc, kdybyste toto těsto upekli na plechu a jenom naplnili dobrou marmeládou, máte klasický starodávný piškot, naprosto bio – do těsta se totiž nepřidává ani soda, ani prášek do pečiva.

Do tohoto dortu a do jakéhokoliv cukroví je výborný

Univerzální jíškový krém (také od sousedky)

- 1 máslo
- 0,25 l mléka
- moučkový cukr (druh a množství dle chuti)
- jíška ze 3 dkg másla a 3 dkg hl. mouky

Uděláme světlou jíšku, zalijeme ¼ l mléka a za stálého míchání uvaříme hladký krém. Krém po vychladnutí vešleháme do povoleného másla s cukrem. Do celého krému se přidá trocha rumu, vanilkový cukr a příchut' dle libosti: kakao, strouhaná čokoláda, mleté ořechy, kokos, kandované ovoce atd. Když do krému přidáte trošku silné černé kávy nebo lžici kávy mleté, můžete s ním slepovat známé.

Mocca cukroví

Recept je od paní Lidušky Blatné.

- 30 dkg hladké mouky
- 28 dkg másla
- 14 dkg ořechů
- 4 dkg kakaa

Zpracované těsto necháme odpočinout, vykrajujeme kolečka nebo oválky, pečeme ve vyhřáté troubě na 200 °C, asi 10 minut, podle tloušťky těsta. Po 10 minutách zkusíme zvednout nožem. Pokud se cukroví nerozpadá, máme hotovo. Mocca lepíme výše uvedeným krémem, na povrchu poléváme čokoládou a zdobíme půlkou mandle.

Augustýnky

Univerzálním krémem jsou také nejlepší slepované Augustýnky, recept je také od paní Lidušky Blatné. Toto cukroví není moc snadné vytvořit, ale nechtěla bych se s vámi o recept na něj podělit, kdyby nebylo výborné.

- 20 dkg hl. mouky
- 16 dkg másla
- 8 dkg cukru moučka
- 8 dkg mletých ořechů (vlašských nebo jiných)
- lžice kakaa

Vše zpracujeme v těsto, pozor, obtížně se spojuje. Rozválíme po menších kouscích (těsto se láme), vykrajujeme kolečka nebo jiné jednodušší tvary (při pečení se cukroví trochu rozteče).

Pečeme asi na 200 °C, zhruba 10 minut. Dle barvy se upečení nepozná, zkusíme tedy jeden kousek nadzvednout nožem. Pokud drží pohromadě, máme hotovo.

Augustýnky (cukroví nese jméno podle mnichů Augustiniánů) slepujeme po vychladnutí bílým krémem a zdobíme žloutkovou polevou.

Žloutková poleva

20 dkg ml. cukru a 4 žloutky šleháme. Směs je nejprve hustá, pak zřídne, stále ji šleháme až bude opět hustá a krásně hladká.

Takže, husté, hladké a lesklé Vánoce všem našim čtenářům!

Hana Šedá

OCHOZSKÉ BOTANICKÉ OKÉNKO

Naše obec má tu obrovskou výhodu i výsadu, že se nachází na jižním či jihozápadním okraji Moravského krasu, který je zcela nepochybně jednou z přírodních botanických zahrad České republiky. Takže se v okolí naší obce

kombinují z botanického hlediska hned dva skvělé předpoklady pro růst vzácných rostlin, a to je vápencové podloží a k tomu ještě ve srovnání se severními blanenskými částmi Moravského krasu relativní teplo. Navíc je tu dán ještě

předpoklad třetí, totiž že v okolí Ochoze najdeme dost rozsáhlých listnatých lesů.

Proto se v okolí naší vsi můžeme již od časného jara kochat nejen bílými květy

Vstavač nachový

sněženek, ale i růžovými květy malého ohroženého a chráněného keře **lýkovce jedovatého**. Později na jaře začíná doslova festival květů orchidejí, který otevírá svými bílými květy zpravidla **okrotice bílá**, jež se v okolí Ochoze vyskytuje poměrně hustě. Následují její daleko vzácnější příbuzná, silně ohrožená **okrotice červená**, leč i tu můžete v okolí Ochoze potkat relativně často, stejně jako ve stejnou dobu kvetoucí bílý **vemeník dvoulistý** (či dvojlistý) nebo také světle hnědou plně parazitickou orchidej hlístník hnízdák. A v tuto dobu začíná kvést dle mého soudu král ochozské flóry, impozantní a obrovský

vstavač nachový. Bohužel, tahle kriticky ohrožená orchidej, která milovníka přírody při svém spatření svojí krásou i robustností (vždyť klas s nádherně velkými květy nese ve výšce i přesahující půl metru) doslova uvede v němý úžas a obdiv, je i v okolí Ochoze velmi vzácná. Stejně vzácná jako podobně ohrožený nenápadný **bradáček vejčitý** s drobnými zelenými kvítky, který kvete přibližně ve stejnou dobu.

Léto je potom obdobím krušíků, nejdříve v červenci **krušíku široolistého**, který je patrně naší nejrozšířenější orchidejí, posléze v srpnu daleko vzácnějšího krušíku modrofialového, jehož stonek a listy mají skutečně nafialovělou barvu, neboť jde o poloparazitickou rostlinu.

V květnu také rozkvétají například nádherné mohutné **třemdavy bílé** a vzácně též i parazitická rostlina **záraza bílá** či planě rostoucí zelená divoká kala, která nese vznešené jméno **áron plamatý**. A též i vzácná teplomilná tráva **kavyl** nebo prudce jedovatý žlutozelený **oměj vlčí mor**, který vděčí svému zlověstnému druhovému názvu faktu, že se dříve používal ke trávení vlků.

A takhle bych mohl pokračovat ještě tak dlouho, že by to přesahovalo nejen možnosti tohoto článku, ale snad celého Ochozského zpravodaje. Takže si dovoluji pomyslně zkrátit celé vegetační období s tím, že na závěr kvete jedna z nejvzácnějších květin

Krušík širokolistý

vůbec, sytě modrý **hořec** (či též **hořeček**) **brvitý**.

Pokud laskavá duše čtenářova projeví zájem, pokusil bych se v příštích číslech vždy přiblížit, jaké kvetoucí skvosty jsou v daném období vydání tohoto čísla k vidění, a to nejen ty vzácné, ale i běžné rostliny obdařené pohlednými květy.

Jako takovou malou fotografickou ochutnávku nabízím vstavač nachový a krušík modrofialový.

Jiří Pernica

KRTKOVKA: NOVÁ CHODBA V JESKYNI ZÁVRT U BOROVICE

Ve Zpravodaji (4/2019) jsme informovali o objevu nové propasti, která se podařila vyčistit od sedimentů, došlo k jejímu „odšpuntování“ a vznikla tak již třetí propast – Východní. Zároveň během obrovského množství akcí došlo k propojení komínu z dómku Nohsledů (objev 7/2014) do nové Východní propasti. Propojením vznikla velká komora kulovitěho tvaru, v jejímž okolí je převážně litá skála s občasnými bloky vápence a hlínou. Ty je možné vytěžit a případně tak postupovat dále. Proč ale věnovat tolik námahy prostoru, která je příliš vysoko?

Proto věnujeme další úsilí i nové chodbě vedoucí z chodby z dómku Nohsledů nazvané Krtkovka. Chodbička byla objevena po odkopání sedimentů do hloubky cca 2 m, kdy po levé straně

chodby bylo patrné, že pořád, i po sondování roxorem, jsme nenarazili na skálu. Po několik akcí tak bylo záhadou, zda-li se může jednat o novou chodbu, či je to jen rozšíření chodby z dómku Nohsledů. Nakonec se ukázalo, že se jedná o chodbu, která má dnes již přes délku 10 m a lze ji projít pouze plazením. Svým charakterem připomíná Trucchodbu (objev a počátek kopání 1/2014), která dříve vedla k objevu dómku Nohsledů. Krtkovka

se kroutí a stáčí se levým směrem. Celá je v „litě“ skále a tak jí pravděpodobně kdysi protékala voda a celou ji zaplnila

sedimentem. Krouťí se jak had a v jednom místě aktuálně vypadala, že se bude rozdělovat na dvě větve, ačkoliv nakonec se jedná pouze o ostrou zatáčku doprava. Kopání Krtkovky probíhá poměrně obtížně – ležící osoba kope udusaný sediment v celém profilu a za vzduchu plného CO_2 ho plní do vaniček, které další osoba přesouvá pomocí nové lanovky k lanu napojeného na rumpál ve Východní propasti.

Kde bude nový objev? Na čelbě chodby z dómků Nohsledů? Na čelbě Krtkovky? Nebo ve Vyve (dno Severní propasti), kam se snad vrátíme? Uvidíme v budoucnu, potřebujeme ale nové zájemce na objevy! Lze nás kontaktovat na e-mailu uvedeném na našem webu www.shkb.cz.

**Jeskyňáři ze Speleohistorického klubu Brno,
Česká speleologická společnost**

POKRAČOVÁNÍ ARCHEOLOGICKÉHO VÝZKUMU JESKYNĚ ŠVÉDŮV STŮL

I v letošním roce pokračoval archeologický výzkum jeskyně Švédův stůl v údolí Řičky prováděný pod záštitou Archeologického ústavu Akademie věd České republiky v Brně. Nevýšel nám bohužel původní záměr pokračovat v sondě před jeskynním vchodem, kde byly v loňském roce objeveny zbytky sedimentů neporušených předchozími výzkumy. Důvodem byla epidemiologická opatření v souvislosti s šířením viru Covid19, která znemožnila našim australským kolegům letos přijet. Rozhodli jsme se tedy výzkum v tomto místě odložit na příští rok a po domluvě jsme pokračovali ve výzkumu haldy před jeskyní, která pochází ze starších výzkumů, zejména pod vedením archeologů Martina Kříže a Bohuslava Klímy. U starších výzkumů totiž nedocházelo k prosívání a proplavování sedimentu, a proto halda již prozkoumaných sedimentů pocházejících z jeskyně a jejího předpolí stále obsahuje velké množství zejména zvířecích kostí, ale i kamenných nástrojů a dalších nálezů. Hlavním cílem našeho

výzkumu je ale nalézt další pozůstatky neandrtálského člověka, které zde byly již v minulosti objeveny. V případě úspěchu by bylo možné tyto nově nalezené kosterní pozůstatky podrobit genetické analýze, která by poskytla nové informace týkající se populace evropských neandrtálců.

Vlastní výzkum haldy proběhl ve dvou termínech, jarním od 12. do 14. května a v podzimním od 12. do 14. září. V každém z těchto termínů se podařilo z haldy odebrat asi 400 kbelíků sedimentů, který byl následně proplaven na jiném místě. Mezi nálezy opět převažovaly zvířecí kosti. Protože jsme se tentokrát snažili v rámci haldy více sledovat okrově zbarvené vrstvy sedimentu, převažovali zástupci pleistocenní chladnomilné mamutové fauny (jeskynní medvěd, jeskynní lev, jeskynní hyena, vlk, polární liška, srstnatý nosorožec, sob, kůň, bizon, srstnatý mamut...) nad holocenní faunou (liška, jelen, srnec, jezevec, pratur, prase...). Většina kostí byla ovšem vzhledem k přebrání sedimentu předchozími výzkumníky dochována pouze v drobných zlomcích. Přesto jsme občas narazili i na zajímavější nálezy, jako jsou třeba celé zuby pravěkých zvířat. Mezi tisíci drobnými kostmi a jejich zlomky se kolegům podařilo rozpoznat také kosterní pozůstatky náležející lidem. Jedná se o dva zlomky

prstních článků dospělého člověka. Ačkoliv stupeň fosilizace naznačuje, že by mohlo jít spíše o kosti holocenního stáří, tedy o moderního člověka, byly tyto nálezy zapůjčeny na radiokarbo-nové datování a případné další analýzy na Max Planck Institut o Lipka. Na výsledky ještě stále čekáme a měly by být k dispozici v první polovině příštího roku.

Co se dalších plánů týká, tak čekáme na vývoj situace s opatřeními v souvislosti s šířením viru Covid19. Pokud bude uvolněno cestování z Austrálie, tak bychom chtěli pokračovat ve spolupráci s australskými kolegy ve výzkumu stratifikované sondy před jeskynním vchodem. Co se dalšího výzkumu haldy před jeskyní týká, čekáme na výsledky detailní analýzy nalezených lidských kostí. Jakmile je budeme mít k dispozici, domluvíme se na dalším postupu.

Ondřej Mlejnek

NA PODZIM SE V OCHOZI ZRODILA LA CUEVA

Pocit, že jste svědky zrodu něčeho sympatického, je k nezaplacení. Měla jsem ho, když jsem si povídala s Šárkou, spoluautorkou značky pohodlného a kvalitního dámského oblečení La Cueva. Dvě Ochozačky, Míša a Šárka, vymyslely svou vlastní kolekci a začaly ji šít a nabízet letos na podzim.

Znají se přes čtyři roky a docela dost už toho spolu zažily, rozhodně si hned od začátku rozuměly a věděly, že mají podobný vkus nejen na oblečení. A na podzim, když už sobě vymyslely a ušily stylové kousky a oblékly se tak od hlavy až po paty, zjistily, že to musí ven. Tak vznikla značka La Cueva.

Obě autorky spolupracují, navzájem se doplňují. Tvoření nových věcí je baví a naplňuje, samozřejmě si navzájem sdělují nápady a jedna druhou usměrňuje. „Jinak byste se divili, co by možná vzniklo“, směje se Šárka.

„Inspirovaly jsme se okolím. Jelikož La Cueva je španělsky jeskyně a Ochoz má značku pro jeskyni i v logu, tak to k sobě krásně ladí a název vyznačuje právě vztah k tomuto místu. Navíc tento název i fakt, že jsme obě z Ochoze, dává další možnosti – třeba triko s širokými rukávy netopýřího střihu můžeme pojmenovat „Netopýrka“,“ naznačuje s úsměvem Šárka.

Zatím mají ženy v nabídce čepice, šály, návleky na nohy i na ruce, slušivé kardigany, vesty a roláky. „Třeba u čepice jsme se inspirovaly starými pletenými dívčími modely, které měly nahoře díru pro copy. Stačilo nápad jen trochu modernizovat, změnit materiál a na světě je elegantní slušivá čepice a zároveň i čelenka nejen pro holky, které mají dlouhé vlasy,“ popsala vznik návrhu Šárka.

Oblečení je šito z kvalitního materiálu, látky nakupují u místních prodejců, kteří se za kvalitu zaručují. Jde o autorskou módu, kterou by rády sdílely s ostatními. „Máme mnoho nápadů, což je někdy náročné dát dohromady a vytříbit z toho to nej, ale pro nás je to zábava a příjemné posezení u sklenky vína,“ dodaly autorky.

Ted' už se těší na dlouhé společné večery a na tvoření nové jarní kolekce, z které bude vyzařovat minimalismus, protože tento styl je oběma holkám blízký a obě věří, že sedne téměř každému. Oblečení mají opatřeno štítkem od paní z Jeseníku, vyrobené na zakázku. „Snažíme se podporovat lokální produkci,“ uzavírají.

Pokud vás tato kolekce zajímá, podívejte se na facebookové stránky La Cueva, případně na profil na www.fler.cz/lacueva (webové stránky v budoucnu budou). Anebo autorky zastavte třeba při cestě ze školky. Sami poznáte, že to nejsou jen plané propagační žvásty a že mít kousek z dílny La Cueva ve svém šatníku je radost.

(ata)

NÁKUPY ZA HUMNY

Že se teď hodně nakupuje, nemusím zdůrazňovat. Že to kurýři nezvládají, s tím taky jistě máte zkušenosti. Je však jedna cesta, jak z toho ven. Nakupujte za humny. Na první dobrou mě napadá řada dárek, které se dají pořídit přímo v Ochozi. O mnohých z nich už bylo psáno ve zpravodaji tomto nebo v některém z minulých čísel. Tady je jen stručný (a jistě neúplný) nákupní seznam:

- poukaz na masáž nebo zdravotní cvičení od Dity
 - něco dobrého pro vašeho zvířecího mazlíčka nebo zahradnická vybavení u pana Chyby
 - výrobky z pedigu nebo jiné dekorativní a výtvarné vybavení z obchodu Pedig-brno.cz
 - pletené ponožky od Jarky
 - oblečení a doplňky z dílny La Cueva
 - jízdní kolo z dílny Brno Bike
 - fantazy knihu nejen pro mládež Cestovatelská krev od Terezy Kučirkové
 - cyklistická vybavení od pana Kříže
 - exkurze v Netopýrce s odborníkem z Kaprálova mlýna
 - dětské kvalitní oblečení z dílny Dagmar
 - kniha Zítřka bude líp (Kaprálov mlýn nebo obecní úřad)
 - CD ochozské spřízněné kapely Kyničan
- atd atd atd.

(ata)

NA PORTÁLU SLAPANICKO.INFO NAJDETE PROGRAM NA VÍKEND I PRÁCI V OKOLÍ

Šlapanický portál se stal za 8 let svého fungování největším informačním zdrojem v regionu. Dnes tak na jeho stránkách kromě regionálních zpráv a přehledu kulturních akcí najdete také denně aktualizované nabídky zaměstnání a bydlení.

Chcete si prohlédnout fotky z Žerotínských farmářských trhů nebo si přečíst o právě probíhajících rekonstrukcích, ale rádi byste se přitom vyhnuli pročítání černé kroniky? Všechny regionální zprávy jsou řazeny do rubrik, takže si lehce zvolíte, co vás zajímá, ať už je to aktuální dění, policejní hlášení nebo kulturní a sportovní události. Pokud vám

ale jen povědomí o okolním dění nestačí, toužíte vyrazit ven a hledáte událost, které byste se mohli zúčastnit, sledujte **kalendář regionálních akcí**. Najdete v něm festivaly, výstavy, promítání, besedy a další možná vyžití pro rodiny, skupiny i jednotlivce. Vyhledávat je můžete jak v celém regionu, tak v konkrétních obcích. V případě, že akci sami pořádáte a chcete, aby se o ní dozvědělo i široké okolí, máte možnost na ni právě zde upozornit zveřejněním pozvánky v přehledném seznamu událostí. Nejzajímavější a nejčtenější z nich se objeví také na facebookové stránce **Region Šlapanicko**, kterou v současnosti sleduje přes 300 uživatelů. Pokud chcete být o dění v regionu průběžně informováni, stačí se připojit.

Možná vás ale v tuto chvíli víc zajímá, jak sehnat práci poblíž svého bydliště. I s tím si portál poradí. Poptávku míst-

ních firem najdete v sekci **s nabídkami práce**. Ve vyhledávání nastavte, o jaký obor máte zájem a do jaké vzdálenosti jste za zaměstnáním ochotni dojíždět, a můžete začít vybírat. Firmy, kterým momentálně schází pracovní síla, tady mají možnost oslovit potenciální zaměstnance prostřednictvím bezplatného inzerátu a zároveň využít vysokou návštěvnost portálu pro vlastní propagaci – díky bezplatné inzerci mohou rozšířit povědomí o nabízených službách přímo v místě svého působení. Získat nové zákazníky a připomenout se těm stávajícím navíc můžete i zařazením své společnosti do **katalogu firem a služeb**.

Navštivte portál **www.slapanicko.info** a zjistíte, jaké možnosti nabízí právě vám.

RegionyBrněnska.cz

KYNIČAN VYDÁVÁ NOVÉ CD

Cimbálovou muziku KyničanOchozáci jistě dobře znají. Toto hudební uskupení doprovází naše Svatováclavské hody, hodové zábavy i další akce. Letos

slaví deset let od vzniku kapely a jako dar sobě i svým příznivcům nadělují nové CD s názvem „Zahréte mně do kolečka“.

Muzika vznikla v roce 2009 v Moravských Knínicích. Mimo repertoár z tradičních folklorních oblastí Moravy se muzika zaměřuje i na interpretaci písní z rodného Brněnska a Podhorácka. Muzika se také pravidelně podílí na organizaci verbířské soutěže v Moravských Knínicích.

Kyničan účinkoval spolu s Ochozskou chasou a dalšími folklorními sdruženími i ve Strážnici v roce 2018 v oceněném programu „Ta brněnská mája tenká“. Toto vystoupení bylo dalším impulsem, aby byly na nové CD nahrány méně známé, ale krásné melodie z našeho kraje.

Zájemci v nich najdou příběhy, které jsou veselé i smutné, plné radosti i strasti... jako život sám. Některé z nich se odehrály i třeba u nás, v Ochozi. A proto: Zahréte mně do kolečka, páni muzikanti! Info o možnosti zakoupení CD najdete během prosince na webu **www.cmknican.cz**. Pokud nemáte možnost navštívit web, kontaktujte kapelníka Martina Kšicu na tel. 607 773 272.

(ata)

DESÍTKOVÝ ROK V JUBILEÍCH

70 let od oficiálního vzniku názvu obce

7. prosince 1950 byl vyhláškou ministerstva vnitřní potvřen název dvou sloučených obcí – Ochoz u Brna (to proběhlo v roce 1947). Přesný zápis v legislativě: podle § 1 zákona č. 266/1920 Sb. O názvech měst, obcí, osad a ulic, stanoví se tyto nové názvy: pro obec vzniklou sloučením obcí Obec a Ochoz název OCHOZ U BRNA. Od 1. ledna 1951 (výročí tohoto dne nás vbrzku čeká) se tedy tento název začal oficiálně používat.

Lípa na Zakázanci má 20 let

Byla zasazena 28. září v roce 2000, slavnostního zasazení se účastnily stovky lidí i významní hosté. Připravena i inscenace lidových dožínků v podání žáků zdejší ZŠ. Pásmo vycházelo ze vzpomínek paní Růženy Škrobové.

Orel slaví 110 let, Orlovna 90 let

Orelská jednotka byla u nás založena v roce 1910. Je to druhá nejstarší organizace v naší obci. V minulosti Orelská jednotka pořádala řadu kulturních, společenských i sportovních akcí. V současné době především zaštiťuje florbalový tým v kategorii muži, který hraje amatérskou florbalovou ligu, a spravuje budovu Orlovny, kterou pronajímá dalším spolkům či jednotlivcům z obce.

Také tako budova slaví jubileum – byla postavena v letech 1927 – 1930 Kato-lickými spolky Obce–Ochoz (spolek Lidový dům). Lidový dům (dnes Orlovna) byl slavnostně otevřen 31. srpna 1930.

Budova sloužila jako zázemí činnosti orelské jednoty i jiných obecních akcí. Hned v roce 1930 se zde začalo také promítat – fungovalo zde vesnické kino. Přístroj byl nejdřív němý, později zvukový. Prvním promítačem a vedoucím kina byl Jan Trávníček.

Před 20 lety zemřel Aleš Kaprál

Ing. Aleš Kaprál byl prvorepublikovým ředitelem továrny Biochema (pozdější Fruta) v Modřicích, jeho žena Zdena koupila v roce 1939 Horní mlýn (dnes Kaprálův mlýn). Chtěli zde najít klidné místo před útrapami nadcházející druhé světové války. Kaprálovi mlýn od základu rekonstruovali, aby vyhovoval veškerým požadavkům na moderní bydlení tehdejší doby. V dubnu 1945 se údolím Řičky přehnal fronta. Rudá armáda se usadila přímo v areálu mlýna, kde se na několik dní zastavila fronta. Díky špatnému stavu armády zde padlo přes dvě stě vojáků a v přilehlém sadu je pochováno asi šedesát koní. Po skončení války v předtuše dalšího politického vývoje odešli Kaprálovi na sklonku roku 1946 za prací do Indie. Po roce 1948 již pro ně nebylo možné se vrátit. Z Indie se přestěhovali do Austrálie a nakonec se v roce 1957 usadili ve Spojených státech. V roce 2000 zemřel Aleš Kaprál, pět let po něm Zdena Kaprálová. Oba jsou pohřbeni v Alešově rodné obci Strmilov u Kunžaku. (www.kapraluvmlyn.cz, wikipedia.cz)

90 let od tragédie na Skal-kách

Stalo se u nás za ta staletí mnoho incidentů patřící do smutné rubriky černé kroniky. Tenhle je snad jeden z nejsmutnějších. 31. října 1930 byly zasypány v písničku na úpatí kopce Skalky 2 děti. Byly to Marie Poláková (14 let), dcera obecního strážníka a ponocného Augustina Poláka, a Aloisie Hloušková (15 let), dcera dělníka Rudolfa Hlouška. Písek potřebovaly pro úpravu hrobů svých nejdražších. První své sestřičce, druhá své mamince. Obě zahynuly udušením po sesutí asi vagonu písku a hlíny.

70 let od vzniku Odboru žen při Jednotném svazu českých zemědělců a postavení pomníku Rudé armády

Byl ustanoven v roce 1950, čítal 19 žen a jeho předsedkyní byla M. Hynštová. Ženy se věnovaly praktickým záležitostem – zakoupili pro celou obec pračku a žehlicí stroj. Tyto dvě mašiny byly umístěny v hostinci U Hudců, později v domku č. 31. Tato prádelna a žehlárna sloužila veřejnosti dlouhá léta až do osmdesátých let. Ženy se také věnovaly divadlu, pěveckým vystoupením, pořádání Kateřinské zábavy. Organizovaly zájezdy do divadla, spolupracovaly s místní školou, pomáhaly v zemědělství, darovaly krev, sbíraly šrot nebo pěstovaly heřmánek atd. Ve stejný rok se v Ochozi postavil i pomník Rudé armády.

100 let spojení obcí silnicí

Před sto lety v roce 1920 byla povolena stavba spojovací silnice Ochoz – Obce.

40 let od úmrtí učitele Tihelky

Každá obec má svého významného pana učitele nebo paní učitelku. Právě tyto lidé bývali v dávných dobách hybateli celého kulturního a společenského života v obcích. Tím našim byl bezesporu učitel Cyril Tihelka, který se zasloužil o stavbu nové školy, o řadu kulturních akcí, o fungování ochotnického spolku v Sokolovně... ale především o stovky vzdělaných dětí, které v letech 1904 – 1939 v obecní škole učil. A že to byla dřina – vždyť na začátku 20. století mívaly třídy i 80 dětí! Cyril Tihelka zemřel v roce 1980. Zapomenout bychom však neměli. Určitě si o této renesanční osobnosti přečtete více například v jeho vlastních pamětech, jejichž výtahy vycházely ve zpravodajích v letech 2013 a 2014.

100 LET OD VYDÁNÍ LIŠKY BYSTROUŠKY

Bílovici si letos připomínají také jedno významné jubileum. I my bychom o něm měli vědět víc, vždyť se jedná o narozeniny knihy a její hlavní hrdinky, která proslavila náš kraj, lesy v okolí Svitavy i potoka Časnýře, široko daleko. Letos uplynulo sto let od vydání knihy *Liška Bystrouška* Rudolfa Těsnohlídka.

K tomuto tématu hovoří i pan učitel bílovické základní školy Pavel Kováč v listopadovém vydání Bílovického měsíčníku, pravidelného on-line magazínu, který můžete vidět na webových stránkách obce nebo pod stejným názvem i na Youtube. Je to povídání moc zajímavé a jistě v mnoha ohledech objevné. Proto mi dovoluji aspoň krátce vypsát, o čem hovořil a jak popsal zrod tohoto slavného díla Pavel Kováč.

Knihy byla vydána v roce 1920. Vznikla v Bílovicích, psal ji zde Rudolf Těsnohlídek v únoru, od dubna do června vycházel příběh v Lidových novinách na pokračování. Posléze, po velkém ohlasu čtenářů, vznikla kniha *Liška Bystrouška*, která se dočkala za ty roky řady vydání, poslední dokonce v tomto jubilejním roce. To by však nebylo nic zajímavého...

„S historií knihy se pojí mnoho různých náhod a „kdyby“. Kdyby Stanislav Lolek nenamaloval kresby, které se staly předlohou příběhu, kdyby Rudolf Těsnohlídek nebyl doslova donucen k těmto obrázkům napsat nějaký text, tak by tu žádná *Bystrouška* nebyla,“ uvádí pan Kováč.

Mnohem zajímavější je, jak vůbec přišel pan Těsnohlídek k tomuto námetu: Redaktor Bohumil Markalous z Lidových novin, kde tehdy působil i Těsnohlídek, dostal pokyn naverbovat další kreslíře, kteří by do Lidových novin přispívali. Kresba v novinách byla, jak se říká v plenkách, mezi autory v redakci byli tehdy tak významní kreslíři jako Josef Lada, Ondřej Sekora, Josef

Čapek. Náhoda tomu chtěla, aby se Markalous zastavil v ateliéru malíře Stanislava Lolka, který působil v Lošticích. Právě on zaslechl vyprávění o lišce z nedaleké myslivny, která prováděla různé vykutálené kousky. Stanislav tyto příhody zaznamenal kresbičkami – bylo jich až 120, dnes by se dalo toto dílo označit za „komix“ beze slov.

Markalous ale při verbování neuspěl. Lolek mu řekl, že už nekreslí, že se věnuje převážně olejům, krajinám. Redaktor při rozhovoru našel někde na hromadě zmíněné kresby. Lolek mu je rád jako „nicotné čmáranice“ prodal. Markalous je pak přinesl do redakce, ale nesklidil zrovna pochvalu. Jenže co naplat, už to byly redakční kresby za redakční peníze, muselo se s nimi něco podniknout. Šéfredaktor přemlouval redaktory, aby ke kresbám napsali „říkání“. Nikdo se však toho nechtěl ujmout. Rudolf Těsnohlídek byl „nejméně odolný“ a šéfredaktor mu neustále na stůl tyto kresby podstrkával. Těsnohlídek hromadu vždy vracel, že nic kloudného nevymyslel. Pak ale šéfredaktor bouchnul do stolu a spisovatel odešel s jasným zadáním.

Když jel nešťastný Těsnohlídek vlakem domů, rozbaloval kresby a dal se do hovoru s místními. Zoufal si, co má s tím materiálem dělat. Sousedi se začali smát: „Jé, tenhle vypadá jako náš řidič! A ten revírník, to je jak ten náš, bílovický. A tady ten pes – to je naprosto přesná kresba!“ Tyhle reakce Těsnohlídka přesvědčily, že by to zkusit měl.

Nejdřív mu to nešlo. Po roztrhání několika stránek se vydal do hospody, poslouchal místní lidi, hovory dřevorubců, líšeňské nářečí a řekl si: to je ono! A napsal první příběh právě v tomto místním duchu.

Těsnohlídek ale neměl zrovna úhledný rukopis, jediný kdo jej uměl rozluštit, byl sazeč Lidovek. Jenže sen se splnil a při sazbě zaměnil původní jméno hlavní zvířecí hrdinky *Bystronožky* na *Bystroušku*.

Seriál na pokračování měl obrovský úspěch. Lidé se nemohli dočkat nedělního vydání, nikdo, ani samotný Těsnohlídek takový ohlas nečekal. Světový zvuk tohoto příběhu vychytralé lišky pak zajistil Leoš Janáček a jeho opera *Příhody lišky Bystroušky*.

V Bílovickém zpravodaji i ve videorozhovoru pak pan učitel Kováč popisuje dojmy z návštěvy Loštic, kde funguje spolek přátel lišky Bystroušky. V této lokalitě je zase naopak Stanislav Lolek vyzdvihován, přínos Těsnohlídka je částečně opomíjen – a to v mnoha kontextech a nejen právě na Lošticku. Kupodivu se tedy pan Kováč stal obhájcem autorství *Lišky Bystroušky*. „*Liška Bystrouška* má své tři duchovní otce: Rudolfa Těsnohlídka, Stanislava Lolka a Leoše Janáčka. Ten první ji napsal, druhý ilustroval a ten třetí jí zajistil světovou proslulost,“ píše Kováč.

Určitě se vyplatí text ve zpravodaji přečíst, případně se podívat na rozhovor.

(ata)

PŘESPOLNÍ ZPRÁVY

Březina má nového hosta i objevy

Respektive její nový rybník ve středu obce. Je jím ledňáček říční, ohrožený a přísně chráněný druh. Jeho pestré a výrazné zbarvení tak mohou březinští při troše štěstí objevovat při procházkách ve dne, večer a v noci se zase u rybníka krásně zrcadlí letošní adventní výzdoba. Dobrý tip pro procházku.

Další novinkou z Březiny jsou výsledky archeologického výzkumu, který se snažil datovat nálezy z jámy, která byla součástí objevené vápenné pece. „Nejčastěji se hovořilo o přelomu třináctého a čtrnáctého století, což jsou data, která vymezují období ještě před prvními historickými záznamy obou blízkých obcí Březina a Proseče,“ uvedl archeolog Petr Kos pro Blanenský deník. Kromě toho našli archeologové v lesích i rumunské nábojnice nebo zbytky keramiky z 19. století.

KŘOVÝ ve Výpustku

Každý rok se kolem pátého prosince otvírá jeskyně Výpustek nejen pro návštěvníky, ale také pro mocnosti

pekelné. Akce Čerti ve Výpustku bývá vždy hojně navštěvována. Letos musel ochotnický soubor KŘOVÝ připravit on-line verzi mikulášské nadílky. Moc děkujeme za veselý příběh a přenos z Výpustku, za návštěvu sv. Mikuláše a jeho družiny až u nás doma. Kdo nestihl tento skvělý počín shlédnout v sobotu v předvečer svátku tohoto oblíbeného světce, nechť si video vyhledá i posléze. Stojí za to. A třeba v něm i někoho poznáte ☺.

Pozořice a Viničné Šumice – svítící adventní kalendář

V Pozořicích a Viničných Šumicích mají svítící adventní kalendář. Každý den se za okny jednoho z domů rozsvítí číslice. Skvělou náplní večerních procházek je pak hledat, kde která „okénka“ obecního kalendáře jsou rozsvícena a v kterých částech je najdete. Zkuste takovou hledací procházku u sousedů také, v Pozořicích nezapomeňte navštívit Jezerský slámový betlém. Najdete v něm nejen svatou rodinu, oslíka a volka, ale také slony či žirafu. A taky zástupce tradičních řemesel, koledníky, kapelu, muchomůrky... No je to rozhodně důvod k návštěvě.

Případně okoukněte vánoční výzdobu i v jiných vsích, protože letos teda září krásami každá ze sousedních vesnic o něco víc.

Řícmanice mají Říckartu

Jedná se o speciální kartu, která je určena pro všechny Řícmanické, kteří o ni projeví zájem. Pojí se k ní třeba sleva na vstup na koupaliště nebo na kluziště v hodinách, které rezervuje pro její držitele obec. Karta je zdarma, má neomezenou platnost. Dobrý nápad, jak rozšířit možnosti pro sportovní využití s využitím stávající infrastruktury.

Hřiště i hernička v Kanicích

V Kanicích si můžete zacvičit na novém workoutovém hřišti na Bukové. „Záměrem skupiny rodičů, kteří se na návrzích úpravy dětských hřišť v naší obci podílejí, bylo v rámci omezeného prostoru zatraktivnit hřiště pro náctileté. Volba padla na workout, který se jevil jako vhodný doplněk stávajícího víceúčelového hřiště a altánku a do konceptu i estetiky celého hřiště určeného především pro dospívající děti dobře zapadal,“ píše Martin Ondroušek v Kanických listech.

V letošním roce zahájila svoji činnost „Hernička tKanička“. V místnosti na kanickém obecním úřadě, kde probíhají také kurzy hudební školy Yamaha, vznikla herna pro děti ve věku 0–3 let a jejich rodiče či prarodiče (každý pátek mezi 9. a 11. hodinou probíhá volná herna, jejíž součástí je vždy i krátký program). Prostor je vybaven herními pomůckami a prvky, které jsou určeny pro děti ve věku 0–3 roky. Děti tak mohou rozvíjet své psychomotorické dovednosti a získávat nové poznatky mimo známé prostředí domova. Díky kontaktu s ostatními dětmi vznikají první kamarádky a kamarádi, které jim pomohou v sociálním rozvoji a tříletým dětem usnadní nástup do školky. Případné zájemce odkáží na web <https://spolek-tkanicka.webnode.cz/>

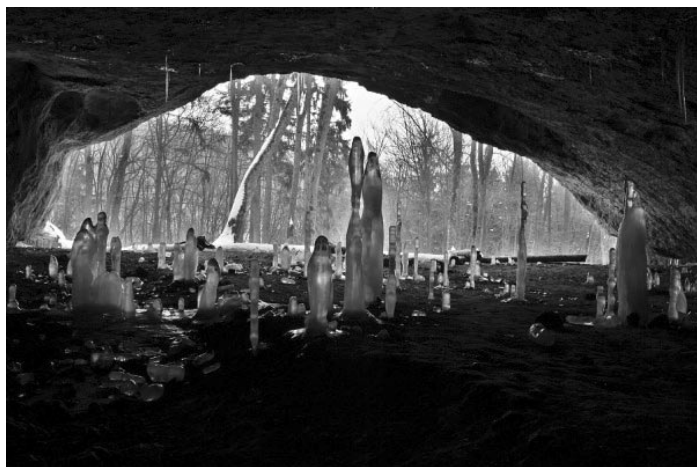
PRO NOVÉ OCHOZÁKY

Je vás tu čím dál víc – lidí, kteří se před nedávnými dny přistěhovali. Je toho mnoho, co by takový Ochozák měl o Ochozi vědět – ať už z minulosti nebo z pestré současnosti. Proto bude tato strana patřit vám. Najdete na ní informace či tipy, které rodák zná jako své boty. Snad vám taky padnou jako ulité.

Zimní Pekárna a její ledová krása

Že tu máme jeskyni Pekárnu, to jistě víte. Učí se o tom i ve školách. Možná jste tam už byli na procházce. Možná by vás ale nenapadlo šplhat se tam v zimě, na ledové a sněhové skluzavce. A i když to není zrovna pohodlný výlet, podnikněte jej.

Pokud jsou příhodné podmínky (v noci je mráz a přes den teplota stoupá nad nulu), zdobí Pekárnu ledové stalagmity. Tyto ledové krápníky jsou jako vystřižené z pohádek – vypadají jako křehké víly, ledoví skřítki, výzdoba paláce zimní královny... fantazii se meze nekladou.

Zdroj: kamsdetmi.cz

Každý rok je jev jiný – někdy krápníky dosáhnou velkých rozměrů, jindy třeba ani nevyrostou. Proto je dobré do Pekárny zajít aspoň jednou za zimu každý rok. Protože pokaždé to totiž bude překvapení.

(ata)

Z minulosti: Vzpomínka na Ochozský tankodrom

Pokud jste se k nám přistěhovali opravdu nedávno, možná ani nevíte, že silnice z Jedovnic do Brna byla na území obce ještě nedávno samá kočičí

Záběr ze stavby silnice v roce 2006

hlava (ne přejetá kočka, ale dlažební kostka).

Historie této kostrbaté vozovky sahá až do roku 1938. Tehdy se v zemi rozjely investiční práce, aby tak stát bojoval proti zvyšující se nezaměstnanosti, která sužovala celou Evropu. Mezi nimi byla i stavba silnice na území Obce. Do pracovní čety se zapojilo přes sto dělníků, byli ubytováni v sále hostince Josefa Hudce a v Lidovém domě. O této stavbě jsme si s paní učitelkou Blatnou povídali ve zdejší škole ve vlastivědě, jak trefná ilustrace výuky o předválečné době. Nejen, že jsem díky tomu zvládla maturitní otázku ke stejné epoše, ale dodnes si to pamatuji.

Protože se pak, především tedy po převratu, zaváděly různé sítě, stavěla se kanalizace a přípojky k jednotlivým domům, přibýly ke kostkám i prohlubně. Proto byl průjezd Ochozí nezapomenutelným zážitkem hlavně pro řidiče a tlumiče jejich aut – však se naši cestě v širokém okolí přezdívalo „Ochozský tankodrom“.

K rekonstrukci silnice došlo ve dvou etapách. Nejprve se v roce 2006 opravila část od křižovatky Na Pastýrkách po křižovatku s Kanicemi (na jaře a částečně v létě úsek k jednosměrce, následovala část od Votrubů na konec

obce). Druhou část rekonstrukce připomíná pomník u kruhového objezdu z roku 2015, který jistě znáte.

Dnes už se zdá téměř nemožné, že ještě před pěti lety se tu jezdilo po podobném povrchu jako v roce 1939. Na pohodlí se totiž zvyká rychle. Vězte ale, že všichni, kteří tu bydlí o něco déle než vy, si při cestě autem do Brna na tankodrom s vděčností za hladký asfalt vzpomenu.

(ata)

Dárek nejen pro nové Ochozáky

Brožury o Ochozi ke stažení

Základy o historii obce jste se dozvěděli z informační brožurky pro nové obyvatelé.

Pokud toužíte zjistit víc, přinášíme jeden z možných zdrojů, brožuru **750 let Ochoz u Brna**, kterou sepsal v roce 1987 Miroslav Hromek a kolektiv. Je sice potřeba některé informace číst optikou tehdejší doby, nikde jinde ale nesežnete tolik informací o dávné i ne tolik dávné minulosti na jednom místě.

Najdete ji volně ke stažení naskenovanou ve formátu pdf na webu obce.

Stejně tak tam najdete i brožurku **Ochoz v proměnách staletí**, která vznikla k příležitosti výročí 765 let Ochoze nebo publikaci s místními pověstmi.

(ata)

JAK DO OCHOZE PŘILETĚLI IT ANDĚLÉ

Tenhle ten podzim byl v nebi nad Ochozí fírmol. On je tam tedy fírmol pořád, ale letos panovala mezi nebeskými bytostmi nervozita. Všechno bylo jinak.

„Tady nám to zase vypadává! Gabrieli, posílá signál na Příhoně.“

„Nemám z čeho, kapacity byly překročeny už včera při matematice.“

„Máme další problém, vidím zlomený optický kabel ve vysokém domě s červenou střechou na kopci – máme nějaký náhradní?“

„Nebeská pošta ho ještě nedodala, zasekla se v Líšni, prý je tam situace ještě horší...“

Místo toho, aby andělé každý den chránili děti při cestě do školy, při schůzkách ve skautu, na fotbalových trénincích, při mikulášské nadílce pod vánočním stromem nebo při bruslení na Hádce, museli se letos andělé naučit, jak obstarávat internetové pokrytí, opravovat ukopnuté konektory, zlomené kabely, museli umět všemožně restartovat modemy, routery, počítače, dohlíželi na to, kdo a s jakými úmysly si s dětmi píše a po skypu telefonuje... zkrátka dbali na to, aby děti byly v bezpečí v novém virtuálním světě.

Andělé už tu jsou od věků, ale tohle ještě nezažili. Taký jim to občas nešlo tak dobře – nemůžeme se na ně zlobit, když jsou v IT branži úplně noví a těch nouzových situací je tolik...

„Serafínku, jak se obnovuje tovární nastavení rozšiřovačů wi-fi?“ zeptala se zoufale andělka Luciána svého kamaráda. „Jestli ho neobnovím do pěti minut, tak Kubíkovi zase spadne připojení. A když se ho paní učitelka zeptá na vyjmenovaná slova po M, tak bude nahraný...“

„Kam nahraný? Na hard disk nebo do operační paměti?“ odvětil zaneprázdněný Serafínek, který zrovna zkoušel spájet kabel od web kamery. V noci ho přehryzal křeček, co uprchl z klece. Co se ho Adélka ráno nahledala. Ferdísek byl pod stolem, ale jak se teď Adélka připojí do výuky?

„Ne na hard disk. Prostě by byl Kuba v háji zeleném,“ odpověděla trochu naštvaně Luciána. Na letošní shon a tuhle IT branži si snad nikdy nezvyk-

ne. Když stres přiletí i do nebe, to už je vážná věc.

Když oba andělíci vyřešili svůj zadaný problém, podívali se unaveně na sebe a hned se spiklenecky beze slov domluvili, že se musí někam na chvíli „zašít“. Zaletěli kousek dál, do nebe nad údolím Řičky. Tam byl nebeský klid. Nikde žádná wi-fi, na obláčkách se jen povalovalo pár starších andělů v duchodu, kteří dohlíželi na správný tok Řičky, nad tím, jestli mají sýkorky co zobat a srnky dost huňatý kožíšek. Letos měli navíc úplnou pohodu. Vody bylo dost, kůrovcová kalamita byla zažehnána, plodný rok v lesích způsobil, že o krmivo pro lesní zvěř nebyla nouze. A tak hráli žolíky. A o nějaké dva unavené mladé andělíčky ani okem nezavádili.

„Luciánko, tady by se mi to líbilo. Tady je takový klid.“

„Ještě nejsi v duchodu, Serafínku. Ale až to za těch šest staletí nastane, tak bych si taky vybrala tohle naše sousední nebe,“ zasnila se Luciana.

„Takhle to už nejde dál, Luciánko. My se takhle přece vůbec nemůžeme připravit na Vánoce! Vždyť se uhoníme. A navíc – mě to teda zoufale nebaví. Radši bych dohlížel na Honzíka, aby nespádl, až zase poleze na skluzavku na Zakázanci. Nebo na Šimona, aby si nezranil nohu, až bude střílet góly,“ stěžoval si mladý anděl strážný.

Luciana mu ale připomněla: „Co my, my to zmákneme. Budeme mít přece velkou

radostnou oslavu s naším hlavním vedoucím. Co nevidět budou Ježíškovy narozeniny. Vždyť to je taková sláva! Ale jak to těšení umožnit dětem, když nebudou žádné besídky, vánoční jarmarky, mikulášská nadílka na Zakázanci, vánoční schůzky ve skautu a krásný adventní program v náboženství a v kostele?“

Serafínek ztrápenou Luciánku pohladil po stříbrných vlasech. „Já mám asi nápad Luciánko,“ usmál se potutelně. Vzal kamarádku za ruku a tryskem letěli zpátky na kopec.

Tam se opatrně vplížili až do velína ochozského nebe – to je obláček, odkud se vše řídí a kde je uloženo veškeré nebeské bohatství. Ovšem žádné peníze, diamanty nebo jiné cennosti. Jsou zde kroniky s dobrými skutky, které Ochozáci za celá ta staletí vykonali. A také kniha s kouzly, které andělové občas potřebují. Už byla zaprášená, protože IT kouzla zatím nebeská komise nese-psala a ta klasická už dlouho nikdo pro samé počítačové úkoly nepotřeboval.

Ve velíně nikdo nebyl. Všichni hlavní andělové řešili nějaký zapeklitý případ s únikem dat. Proto nebylo pro Serafínka a Luciánku složité najít knihu andělských kouzel a v poklidu nalistovat to s názvem „Zjevení“.

„Počkej, Serafínku, ty se chceš zjevit? A komu? Vždyť je vystrašiš. To nejde jen tak, zjevení se děje jen jednou za uherský rok, to už jsme prošvihli. Navíc jen v nejnutnějších případech,“ upozornila Luciana kolegu. Ten ale jejich výtek nedbal a četl:

„Zjevení v různých podobách – zjevení zvířecí, lidské, zjevení ve věci – to je ono! Luciánko, my se v Ochozi zjevíme, aby děti nezapomněly, že se blíží oslava narozenin Ježíška. A zjevíme se jim jako andělové, ale zhmotnění. Aby se tak nebály!“

„Počkej, počkej...“ chtěla Luciánka kamaráda zarazit, ale Serafínek v radosti ze svého nápadu kouzlo ihned přečetl. V ten moment se z nebe snesli dva andělíci. Dosedli do středu Ochoze, aby měli na dohled hřiště i obecní úřad, a také aby mohli zdravít děti i dospělé. Hned, jak dosedli, proměnili se ve dřevěné sošky – to aby se Ochozáci nepolekali.

Starší andělové v tu chvíli dořešili další IT problém a začali se shánět po pomoc-

nících. Když je po dlouhém hledání objevili na zemi, nejdřív se trochu rozlobili. „No toto! My se tu pachtíme s kabely a oni si tu v poklidu zdobí!“ Ale andělům takové naštvání dlouho nevydrží. Navíc, když viděli, jak radostné obličej mají všichni kolem andělíčků procházející lidé, uvědomili si nebešfané, že to je možná od Serafínka a Luciánky dobrý

nápad. Po velké ochozské nebeské poradě odhlasovali, že se IT branže vzdají a půjdou radši lid připravit na Vánoce, na radostnou zvěst. Však ony už se děti do škol jistě brzo vrátí, a dohled bude potřeba hlavně na sněhových svazích.

A tak, aby zachránili adventní kouzlo a připravili Ochoz na Vánoce, snesli se

na zem jako zjevení ve věci také. Někteří na kruhový objezd, jiní k obchodu, další do truhlíků za okny... Stali se tichými strážci adventního poselství. A to je mnohem víc, než dobrý signál wi-fi.

(ata)

Kam s odpady v Ochozi - umístění nádob

hnízdá	u kruhového objezdu	za hasičkou	u Votruby	naproti obchodu	u fotbalového hřiště	chaty Skalky
nádoby						
plast, katonové nápoje	ano	ano	ano	ano	ano	ano
papír	ano	ano	ano - klecový	ano	ano	ne
sklo smíšené	ano	ano	ano	ano	ano	ne
sklo bílé	ano	ano	ano	ano	ano	ne
bioodpad	ano	ano	ne	ne	ano	ne
samostatně kovy	ne	ano	ne	ne	ne	ne
drobná elektronika, monočláňky	ne	ano	ne	ne	ne	ne
kuchyňský olej	ano	ano	ne	ne	ne	ne
textil	ne	ne	ne	ano	ne	ne

Sběrné místo za hasičkou - "Oplocenka" - každou sudou sobotu otevřena pro možnost uložit bioodpad, elektrozařízení a železný šrot

Velkoobjemový odpad - svoz 2x do roka (jaro, podzim) - do přistavených kontejnerů na vybraných lokalitách - termín vždy předem oznámen

Nebezpečný odpad - svoz 2x do roka, termín vždy předem oznámen

Železný šrot - svoz 2x do roka - sbírají místní spolky, termín vždy předem oznámen

Na plechovky a drobné kovy lze využít rovněž žluté kontejnery, avšak chcete-li přispět spolkům, využijte popelnice za hasičkou

Obrazem: Mikuláš letos naděloval kalendáře

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor České republiky: 150

Zdravotnická záchranná služba: 155

Policie České republiky: 158

Městská policie (pro celou ČR): 156

Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: 112

Obecní úřad Ochoz u Brna: +420 544 212 720, e-mail: obec@ochozubrna.cz

Úřední hodiny na obecním úřadě:

pondělí: 8.00 – 12.00, 13.00 – 17.00

středa: 8.00 – 12.00, 13.00 – 18.30

Provozní doba na poště:

pondělí, středa: 11.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 18.00 hodin

úterý, čtvrtek, pátek: 8.00 – 12.00 hodin, 13.00 – 15.00 hodin

Doprava raněných, nemocných: 545 538 538

Hasiči Pozořice: 950 629 111

Policie Šlapanice: 544 228 002

Pohotovostní služba – plyn: 1239

Poruchy el. sítě – dispečink: 800 225 577

Stavební úřad Bílovice: 545 227 113

Farnost Ochoz u Brna – P. Mgr. Zdeněk Drštka: 604 461 186

NABÍDKA PRÁCE

Archiv Kanice přijme pracovníci na úklid jako zástup za delší pracovní neschopnost. Pracoviště je asi 2 km od Ochoze. Vhodné i pro ženy na MD, lze se dohodnout i na zkrácené pracovní době. Nástup v polovině ledna.

Informace na tel. čísle 221 008 164.

Spalování suchých rostlinných zbytků

Spalování suchých rostlinných zbytků je povoleno v následujících časech:

středa	14–18 hodin
pátek	14–18 hodin
sobota	9–18 hodin

Dodržujte, prosíme, tyto časy dané obecně závaznou vyhláškou č. 1/2016.

Ceny inzerce v Ochozském zpravodaji

Barevná inzerce

Formát A4 – 4 000,- Kč

Formát A5 – 2 000,- Kč

Formát A6 – 1 000,- Kč

Černobílá inzerce

Formát A4 – 2 000,- Kč

Formát A5 – 1 000,- Kč

Formát A6 – 500,- Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem v Ochozi u Brna mají slevu 50 % z ceny.

MRAZIVÝ ADVENTNÍ POZDRAV Z KAPRÁLOVA MLÝNA

SVOZ ODPADŮ 2021

Ochoz u Brna 2021

2021	Dny v týdnu							Týden	2021	Dny v týdnu							Týden
	Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	číslo		Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne	číslo
leden	28	29	30	31	1	2	3	53	červenec				1	2	3	4	26
	4	5	6	7	8	9	10	1		5	6	7	8	9	10	11	27
	11	12	13	14	15	16	17	2		12	13	14	15	16	17	18	28
	18	19	20	21	22	23	24	3		19	20	21	22	23	24	25	29
únor	25	26	27	28	29	30	31	4	srpen	26	27	28	29	30	31		30
	1	2	3	4	5	6	7	5								1	30
	8	9	10	11	12	13	14	6		2	3	4	5	6	7	8	31
	15	16	17	18	19	20	21	7		9	10	11	12	13	14	15	32
březen	22	23	24	25	26	27	28	8	září	16	17	18	19	20	21	22	33
	1	2	3	4	5	6	7	9		23	24	25	26	27	28	29	34
	8	9	10	11	12	13	14	10		30	31						35
	15	16	17	18	19	20	21	11		6	7	8	9	10	11	12	36
duben	22	23	24	25	26	27	28	12	říjen	13	14	15	16	17	18	19	37
	29	30	31					13		20	21	22	23	24	25	26	38
				1	2	3	4	13		27	28	29	30				39
	5	6	7	8	9	10	11	14						1	2	3	39
květen	12	13	14	15	16	17	18	15	listopad	4	5	6	7	8	9	10	40
	19	20	21	22	23	24	25	16		11	12	13	14	15	16	17	41
	26	27	28	29	30			17		18	19	20	21	22	23	24	42
						1	2	17		25	26	27	28	29	30	31	43
červen	3	4	5	6	7	8	9	18	prosinec	1	2	3	4	5	6	7	44
	10	11	12	13	14	15	16	19		8	9	10	11	12	13	14	45
	17	18	19	20	21	22	23	20		15	16	17	18	19	20	21	46
	24	25	26	27	28	29	30	21		22	23	24	25	26	27	28	47
červenec	31							22	prosinec	29	30						48
		1	2	3	4	5	6	22				1	2	3	4	5	48
	7	8	9	10	11	12	13	23		6	7	8	9	10	11	12	49
	14	15	16	17	18	19	20	24		13	14	15	16	17	18	19	50
	21	22	23	24	25	26	27	25		20	21	22	23	24	25	26	51
	28	29	30					26		27	28	29	30	31			52

Plast (poslední svoz v roce 2020 bude proveden 10.12.2020, poté první svoz v roce 2021 bude proveden 15.1.2021 a poté již frekvence 1 x 4 týdny)

Směsný komunální odpad

BIO - 1100 l kontejnery

Je pravděpodobné, že v polovině roku dozná kalendář svozu změn s ohledem na plánované zavádění 240 l nádob na bioodpad a papír do domácností.

ANDĚLSKÁ OCHOZ 2020

Foto: Pavel Kolčárek